

Giảng Pháp tại Pháp hội San Francisco 2014

(Lý Hồng Chí, 16 tháng 10 năm 2014)

(Sự phụ bước vào, các đệ tử toàn hội trường đứng dậy, vỗ tay nhiệt liệt)

Chào tất cả! Mọi người hãy an tọa. Pháp hội lần này, không ít người tới từ các nơi, một số đến từ [Trung Quốc] Đại Lục, nhưng rất nhiều là xuất [ngoại] từ mấy năm thời đầu, cũng có [người] lần lượt [xuất ngoại] trong vài năm qua, đệ tử Đại Pháp đến từ [Trung Quốc] Đại Lục. Sư phụ mong rằng chư vị chuyển biến tư tưởng nhanh chóng hơn, có thể đồng dạng như tư tưởng người ở xã hội quốc tế.

Văn hoá đảng tà ác của tà đảng Trung Cộng, hàng mấy chục năm nhồi nhét âm thầm nhuộm đen, đã khiến người Trung Quốc ở Đại Lục, gồm cả một số đệ tử Đại Pháp, bị méo mó tính cách, suy nghĩ vấn đề đều cực đoan, thậm chí hoàn toàn khác hẳn so với người ở xã hội quốc tế và Trung Quốc truyền thống. Hơn tỷ người ở Đại Lục, đã biến dị khi bị nhồi nhét dần dần mà không nhận ra; mọi người cảm thấy, rằng cũng như nhau, không có gì không ổn, rằng con người chính là thế mà. Không phải đâu! Nhiều lúc kênh truyền thông dùng chư vị, hoặc có lúc mà hạng mục dùng chư vị, thì lối nghĩ của chư vị, kiểu văn hoá đảng với cách làm cực đoan, giả dối, và tác phong công tác hời hợt bề mặt, quả thực khiến họ không chịu nổi. Nếu chư vị tiếp xúc với người Mỹ, với người quốc gia tự do các nơi trên thế giới, thì họ sẽ cảm thấy chư vị lạ lẫm. Đây là điều mà Sư

phụ đích thân trải qua. Năm đó Sư phụ cũng là người từ Đại Lục ra, nhưng ngay lập tức tôi cảm nhận ra điều đó, nhìn ra chỗ khác biệt đó. Nhiều lúc, học viên xã hội quốc tế không dám tiếp nhận chư vị, trong các hạng mục không dám tiếp nhận chư vị, không phải là nói chư vị có vấn đề gì, mà là quả thực không có biện pháp hợp tác với chư vị.

Bị văn hoá đảng nhồi nhét vào rồi hình thành tư tưởng thì ở hành vi phản ánh ra của người đó, kể cả phương thức viết bài, đều là văn hoá đảng. Đôi lúc tôi bèn nghĩ, tôi nói rằng dẫu là Đại Kỷ Nguyên cũng vậy, Minh Huệ Net cũng vậy, các website khác cũng vậy, là đều cần người làm; mà xuất ngoại từ Trung Quốc Đại Lục là có những người trẻ trung năng động, một số là bằng cấp cao học, nhưng nếu thật sự dùng chư vị, thì những kênh thông tấn đó sẽ biến thành kênh thông tấn với văn hoá đảng như Đại Lục. Đây không phải là [do] khác biệt về văn hoá [hay] dân tộc, mà là do tư tưởng của người bị tà đảng làm biến dị tạo thành, do đó [chư vị] nhất định phải tiếp xúc nhiều hơn với người của xã hội quốc tế, hiểu nhiều hơn về họ, hãy nhanh chóng chuyển biến tư tưởng đi. Nếu không, dù trẻ tuổi cũng không làm được việc gì. Hơn nữa tâm thái kia cũng khác. Làm việc gì cũng đề phòng người khác, lời nói ra toàn có ẩn ý, tránh né trực diện, [hành vi] khiến người ta cảm thấy như không thẳng thắn. Làm việc gì cũng vòng vo né tránh, [nhưng] việc gì cũng thích nghe ngóng. Làm sao giao lưu với chư vị đây? Làm sao tiếp xúc, làm sao phối hợp với chư vị? Do đó rất nhiều đệ tử Đại Pháp ở xã hội quốc tế cảm giác ‘đây đều là đặc vụ’, họ chính là cảm giác như thế.

Đệ tử Đại Pháp tấm lòng ngay thẳng rộng rãi, có gì phải e ngại? Đây đã là Mỹ quốc rồi. Nơi đây tà đảng Trung Cộng là hồng thủy mãnh thú, là ác ma; người toàn thể giới đều hiểu như vậy. Nơi đây đâu phải thiên hạ của chúng. Còn e sợ gì? Tà đảng Trung Cộng mới là kẻ phải sợ hãi. Chư vị mà nói chư vị là đảng viên tà đảng Trung Cộng, thì sẽ không làm thẻ xanh cho chư vị, phải vậy không? Mọi người đều biết cả. Bất kể quốc gia nào cũng không tiếp nhận tà đảng Trung Cộng. [Tôi] thấy nhiều đệ tử Đại Pháp xuất ngoại từ [Trung Quốc] Đại Lục thế này, nên muốn nói đôi lời như vậy.

Tôi vẫn luôn giảng, tôi nói rằng trong hơn chục năm qua, trải bao mưa gió, xem ra rất loạn, các đệ tử Đại Pháp khi bị tà đảng bức hại, truy bắt người khắp nơi, chế tạo khủng bố, bị bức hại bị trấn áp, làm thành rất rối loạn. Nhưng chư vị biết chăng? Cái loạn ấy là [được] an bài, hơn nữa, [là] đối với mỗi từng học viên, đối với mỗi từng người trên thế gian, tư tưởng của họ, từ hành vi cử chỉ, đều được nhìn rất sát sao, đều thấy rõ ràng phi thường, “loạn” là có [trật] tự đó, là an bài.

Như chư vị biết về kết cấu của vũ trụ này, tôi đã giảng cho chư vị, tôi nói về từ lập tử tới tinh cầu, một khái niệm không gian như vậy. Kỳ thực còn nhiều hơn thế. Hướng dọc hướng ngang, ngay cả chỗ chỉ lớn bằng đầu ngón tay thôi, đã có vô số ức các thể giới, mà đều là Thần. Toàn vũ trụ có bao nhiêu sinh mệnh, bao nhiêu Thần, chen chúc khắp nơi không hở một giây cách nào [họ] đều đang nhìn chăm chăm chư vị, nhìn chăm chăm vào tư tưởng tất cả con người trên trái đất này, bởi vì sự kiện này xảy ra trên địa cầu đây có quan hệ tới toàn bộ Thiên thể. Từng ý từng niệm của đệ tử Đại Pháp,

hướng đi của hình thể chính thể, sự thành và bất thành của Chính Pháp, là quyết định vũ trụ có thể được lưu lại hay không, một việc to lớn nhường ấy. Xem ra không có [trật] tự, trên thực tế là có [trật] tự; phản ánh ra là loạn, nhưng đều rất chi tiết đối với từng người.

Đương nhiên tôi không thừa nhận cuộc bức hại này, tôi định dùng phương thức hoàn toàn Thiện để giải quyết điều này, nhưng cự thế lực, gồm cả hết thấy sinh mệnh cự vũ trụ, chúng đều không [lĩnh] hội, chúng đều không hiểu, chúng chỉ biết cái đó thôi. Những năm đó chúng làm như thế đối với Jesus, mà đối với Thích Ca Mâu Ni thời đó thì chúng cũng làm như thế, kể cả đối với những bậc Thánh thời trước đó, như Socrates, Moses, v.v., thì chúng cũng làm như thế. Chúng chỉ biết cái đó. Hơn nữa những bậc Thánh đó đều là để trải ra con đường văn hoá con người nhận thức Thần. Đây là nói những việc trong 5000 năm trở lại đây. Mà 100 triệu năm lịch sử là có bao nhiêu 5000 năm? Là có 2 vạn. Mỗi kỳ đều có Thần xuống [thế gian], đều đặt định ra văn hoá cho con người. Không ngừng tu chỉnh nền văn minh phát sinh ở các thời kỳ khác nhau, không ngừng tạo thành tư tưởng và hành vi cho con người. Cho đến cuối cùng, đến bước đi cận đại này, nhân loại mới biến thành như thế này.

An bài thời gian lâu dài nhường ấy, một sự việc to lớn nhường ấy, là có [trật] tự phi thường! Tôi muốn nói rằng từng bước đi của chư vị, từng bước đi của chư vị lớn nhỏ thế nào là có an bài, có thể chư vị không tin. Trong bức hại chư vị hô lên bao nhiêu lần, đánh chư vị bao nhiêu cái, điều đó đều là chúng an bài hết cả rồi. Đương nhiên chính niệm của người tu luyện mạnh

mẽ hay không mạnh mẽ thì sẽ cải biến những điều đó, nhưng sẽ không có chênh lệch nhiều. Tâm thái của chư vị, thậm chí có thể chịu đựng tới mức độ nào, thì chúng đều [thấy] rõ phi thường. Không có [trật] tự chăng? Nó quyết định vô lượng vô số sinh mệnh, các sinh mệnh trong toàn thể vũ trụ này có thể được cứu trong Chính Pháp lần này hay không. Mọi người nghĩ xem, nào có việc gì không có [trật] tự? Trong tu luyện, dù là hoàn cảnh nào, dù là giai tầng nào, dù chư vị là thân phận gì, chư vị cảm thấy bản thân làm việc nào đó là ngẫu nhiên, hoặc là vận may hoặc là vận rủi, chư vị nếu thật sự nhìn thấy được, thì sẽ phát hiện rằng, đó đều là con đường mà nguyện của chư vị thúc đẩy mà thành, không hề ngẫu nhiên.

Việc tu luyện của đệ tử Đại Pháp là ở vị trí số một, chư vị tu luyện được tốt thì mới có thể quyết định chư vị bước đi con đường được chính. Nhưng trong bức hại mọi người đều hận tà đảng Trung Cộng, thậm chí có người nghĩ rằng hễ có cơ hội thì sẽ liều mạng với chúng. Thật không đáng. Chư vị không biết ư, tà đảng kia là cái gây mà cự thế lực an bài. Chư vị từng là những vị Thần vĩ đại, cự thế lực chúng là dùng cái gây đó để đánh ra chấp trước của chư vị, là muốn làm như thế, đánh ra những tư tưởng nào mà chư vị không nên có, đánh rớt đi tội nghiệp của chư vị. Tuy rằng Sư phụ không thừa nhận những thứ đó, nhưng rốt cuộc chúng vẫn cứ làm như thế. Vừa rồi tôi đã giảng, những sinh mệnh ấy trong vũ trụ, chúng không biết làm thế nào, chúng chỉ biết cái đó thôi, nên mới tạo thành cuộc bức hại này.

Không có ngẫu nhiên, chớ thấy đó là loạn, [kỳ thực] không loạn chút nào. Người này biểu hiện thể này, người kia biểu hiện thể kia, nhắm vào cái tâm này của họ mà làm, nhắm vào cái tâm kia của họ mà làm, trên tổng thể hợp lại thì biểu hiện thật loạn. Hiện ra thật loạn, nhưng không loạn chút nào. Tà ác khoa trương thể này, hung hăng thể kia, xuất ra các loại thủ đoạn tà ác, [ấy] là các việc khác nhau nhắm vào những người tu luyện khác nhau. Hợp lại, trông thấy cảnh sát tà ác như lang như hổ, rất ác, nhưng không hề loạn chút nào, đằng sau họ đều là những thần kia đang khống chế, mà tôi gọi chúng là cự thể lực. Nhưng con đường ấy, rốt cuộc thì chúng vẫn cứ đi như thế. Các đệ tử Đại Pháp chỉ cần chính niệm đầy đủ, nói thể này nhé, đệ tử Đại Pháp chính niệm đầy đủ thì chư vị có thể vượt qua.

Một số người có thể lý giải thế này: Bây giờ ta chính niệm rất mạnh, tại sao ta bị bức hại ghê gớm thế này? Phải rồi, tuyệt đối không như một sản phẩm công nghiệp, từ một khuôn mà ra và giống nhau. Là vì trong quá trình lâu dài của sinh mệnh, chư vị có cái tâm này, người kia có cái tâm kia, biến hoá âm thầm trong lịch sử đã nợ những thứ khác nhau, mỗi người khác nhau có tâm tính cao thấp và chấp trước khác nhau, vì thế con đường đi không giống nhau; những gì phải chịu đựng, tâm thái phản ánh ra cũng khác nhau. Kể cả thái độ của cảnh sát tà ác trong cuộc bức hại này đối với người ta cũng là khác nhau.

Chớ cảm thấy rằng trải qua cuộc bức hại, thì sự việc này bèn thay đổi. Rằng ban đầu chúng ta chỉ là nhất tâm tu luyện, rồi tà đảng không để cho chúng ta tu luyện, bức hại Đại Pháp, chúng ta bèn đấu với các

người. Không phải thế, tôi xưa nay không có nói rằng đấu với tà đảng Trung Cộng, chúng không xứng. Tôi chỉ là không thừa nhận những thứ mà cự thế lực an bài, tương lai khẳng định là tôi sẽ biến đổi chúng lại, nhưng tình huống trước mắt thì đang là thế này.

Là người tu luyện, mọi người nghĩ xem, mỗi người đều đã đi qua một quá trình lịch sử rất lâu dài trên thế gian. Cái Lý ở thế gian này là phản lại, điều chư vị thấy là tốt, thì bên kia thấy là xấu. Chư vị nghĩ là thơm, thì ở bên kia nghĩ là xú; cái gì cũng là phản đảo lại. Trong tình huống như thế, tu luyện là rất khó, muốn bảo trì chính niệm càng khó hơn. Nhưng chính vì vậy, mới đem nhân tâm phản ánh ra; [ai mà] làm được tốt thì sẽ phát triển hướng về chính diện; làm không tốt, không hướng nội tâm, thì sẽ phát triển hướng về phương diện phản lại. Tôi giảng ở đây không chỉ là về người tu luyện, mà người thường cũng là như thế.

Trong cả một quá trình lịch sử nhân loại, cũng đều là như thế. Nếu chư vị không thể đối đãi một cách ngay chính, không thể tự coi mình là người tu luyện mà hướng nội tâm, thì quả thực không có cách nào tu. Đặc biệt là trong cuộc bức hại này, chư vị không thể khởi chính niệm lên, mà trái lại còn gia tăng vô vàn cừ hận. Tà đảng Trung Cộng là rất xấu xa, không lâu nữa nhất định sẽ đào thải nó. Nhưng chư vị biết chăng, thế nào là người xấu và người tốt? Chứa đựng trong tâm chư vị là những thứ hận, những thứ ác, thì mọi người nghĩ xem đó là sinh mệnh gì? Sẽ biểu hiện ra ở hành vi, thậm chí biểu hiện ngay trên mặt, người ta xem chư vị thấy đều là ác. Tôi không hề nói rằng các đệ tử Đại Pháp kia tu luyện không tốt, phía tu luyện xong đã cách khai ra rồi.

Chừng nào ở con người nơi đây vẫn còn tồn tại những thứ của con người, thì còn có những thứ bất hảo đó, chính là những tư tưởng bất hảo, càng tới bề mặt thì biểu hiện càng sai kém. Tại sao Sư phụ giảng Pháp cho chư vị, chính là bảo cho chư vị những điều này, để chư vị minh bạch ra.

Cái gì cũng không biến đổi, Sư phụ vẫn là Sư phụ như xưa, Pháp của vũ trụ vĩnh viễn sẽ không biến đổi. (*vỗ tay nhiệt liệt*) Chỉ là chúng ta trong cuộc bức hại này, trong cái gọi là khảo nghiệm này, có những vị đã tổng khứ chấp trước, có những vị chưa tổng khứ chấp trước, có những người trái lại còn gia tăng chấp trước. Đó chính là trạng thái biểu hiện ra trong cái gọi là khảo nghiệm này. Là chư vị đang biến đổi, là đệ tử Đại Pháp đang biến đổi. Nếu không phải là hướng về phương diện ‘chính’ mà biến, thì là hướng về phương diện ‘phụ’ mà biến; [đó là] nhất định.

Xét tình huống hiện tại, hình thế đã phát sinh biến hoá rất to lớn. Dù ai trong lịch sử tung hô ‘vạn tuế’ thì họ cũng không vạn năm được đâu; dù ai đang tung hô giang sơn thành đồng vách sắt, nhưng mà nó cũng không phải làm bằng sắt mà. Từng triều đại đều đã trôi qua như thế, triều đại đồ này sắp rụng rồi đó. (*vỗ tay*) Lịch sử ấy là không ai bẻ cong được, đó là Thần an bài. Ai muốn đi ngược với lịch sử thì họ chính là hề xấu, đã gặp không ít những điều như thế trong lịch sử. Không ai cứu vãn nổi tà đảng Trung Cộng. Tuy nhiên, các đệ tử Đại Pháp càng vào hoàn cảnh lợi lỏng thì khi đó càng phải chú ý tu luyện bản thân mình, bởi vì nó càng dễ dàng biểu hiện ra những chấp trước mà chư vị cảm giác không tới, và càng dễ gia tăng chấp trước. Nhất

định phải chú ý. Dù tới tình huống nào, thì đều phải chú ý tu luyện chính mình. Từ đầu tới cuối đều có thể bảo trì cái tâm như thuở đầu, thì chư vị tất thành. (*vỗ tay nhiệt liệt*)

Hãy nghĩ xem, chẳng phải mọi người đều tự mình cải biến sao? Con đường đầy gian nan mưa gió mà đệ tử Đại Pháp đi qua ấy, từ góc độ con người mà nói, thì là một bản hùng ca; từ góc độ chư Thần mà giảng, thì chính là quá trình luyện ra vàng ròng trong lò nhiệt luyện. Trong tu luyện ắt có ‘sóng lớn cuốn cát đi’. Hết thủy điều này đều sẽ lưu lại lịch sử, có lẽ sẽ lưu truyền vĩnh viễn. (*vỗ tay*) Các đệ tử Đại Pháp trong thời kỳ này mà thực thi được tốt hay không tốt, [khi] sự kiện này qua đi rồi, thì không có cơ hội quay đầu lại, là vì tà ác kia đã không còn tồn tại nữa, tà ác kia dần dần bị tiêu huỷ đến không còn năng lực rồi, muốn lại khảo nghiệm chư vị, khiến chư vị đi lại một lần nữa thì không có cơ hội đâu; bản thân mình thực thi thế nào, có thể sẽ chính là như thế đó. May mà sự việc này vẫn chưa kết thúc. Làm đệ tử Đại Pháp, vô luận trong hoàn cảnh nào, chư vị đều nên phải thực thi cho tốt, thực thi tốt hơn nữa, hãy nhanh chóng vứt bỏ những gì thiếu sót, những gì không nên có đi.

Dù chư vị ở ngành nghề nào đi nữa, dù chư vị làm quan chức lớn đến đâu, dù chư vị mang thân phận gì, thì các giai tầng ở xã hội nhân loại, toàn thể xã hội nhân loại, chính là một hoàn cảnh tu luyện! Tôi nói lời này là không phải [để] hình dung. Chư vị có biết đây là an bài hàng ức vạn năm hay không? Các tiểu đạo chỉ biết vào chùa, vào núi để tu luyện, họ không biết rằng hoàn cảnh mà an bài cho các đệ tử Đại Pháp là toàn thể nhân

loại. Tại đâu cũng có thể tu luyện, chỉ là xem chư vị đối đãi như thế nào.

Có thể là vào giai đoạn hiện nay cũng vậy, và qua một giai đoạn nữa cũng vậy, có biến động về chính trị, có biến hoá, sẽ rất hấp dẫn người ta. Làm đệ tử Đại Pháp, tôi nghĩ rằng, trải qua hơn chục năm khảo nghiệm nghiêm khắc rồi, thì hẳn đã thấy rõ. Những việc của thế gian con người, chúng chính là những biến hoá tự nhiên ở thế gian con người. Đương nhiên tôi biết, đây đều là Thần an bài một cách hệ thống, chính là như vậy đó. Không được tham dự vào chính trị của người thường. Không được bị người thường dẫn động, những năm nay có rất nhiều các nhân sỹ dân chủ và rất nhiều đoàn thể chính trị ủng hộ chúng ta, do đó chư vị cũng tới tham gia các việc của họ. Chư vị cần phải biết chư vị là người tu luyện, chúng ta không tham dự chính trị. Có việc khác to lớn hơn, đồ sộ hơn đang chờ chư vị đi làm.

Sự kiện Hồng Kông, gần đây ảnh hưởng rất lớn, rất nhiều người cũng đều đang chú ý. Làm một kênh thông tấn mà giảng, có thể báo cáo theo thực tế, kể cả các bình luận của kênh thông tấn, vạch trần tà đảng bức hại đệ tử Đại Pháp. Do báo cáo chân thực về các sự kiện ở Trung Quốc Đại Lục cũng như Hồng Kông và quốc tế khác, vì thế mà Đại Kỷ Nguyên cũng trở thành một kênh thông tin rất danh tiếng, uy vọng cũng đề cao. Riêng như một kênh thông tấn mà nói, thì tin tức và các bài bình luận là không có vấn đề; nhưng là cá nhân mà nói, chúng ta không thể muốn làm gì liền làm nấy. Chư vị là người tu luyện, chư vị phải chú ý tu luyện chính tự thân mình, không là tranh đấu chính trị, tuyệt đối không, và vĩnh viễn sẽ không. Con đường này hãy đi

không ngay chính, hể nghiêng lệch một chút, thì nhân loại là xong rồi, và nhân loại không còn hy vọng nữa, vũ trụ cũng không còn hy vọng nữa. Sinh mệnh toàn vũ trụ, thậm chí nhân loại, đều đang chăm chú nhìn đệ tử Đại Pháp đi con đường này ngay chính hay không.

Nói cụ thể hơn. Các đệ tử Đại Pháp liên tiếp làm một số hạng mục Đại Pháp, còn có một số là làm kinh doanh nơi người thường, muốn cống hiến vì Đại Pháp. Tôi muốn nhắc nhở chư vị: nhất định phải rõ ràng [vấn đề] tài vụ. Vì bất kể chư vị làm gì, thì biểu hiện ra cũng là phía con người của đệ tử Đại Pháp đang làm. Con người mà làm thì có nhân tâm biểu hiện ra. Bản thân chư vị mà phóng túng hay tùy ý đối với chính mình, nhưng trong con mắt chư Thần không nhìn như vậy. Nếu hạng mục Đại Pháp quản lý tài vụ không nghiêm, nếu quả thực dụng tâm không đúng, thì tội ấy to lớn quá chừng, là vì đó không chỉ là vết đen của cá nhân, mà đó là phá hoại con đường này của đệ tử Đại Pháp.

Trước đây từng có [bài học] giáo huấn như thế rồi, trong con mắt của Thần có những người đã khiến họ nhìn bằng cặp mắt khác, mà tự người đó không biết, vẫn không cảnh giác, vẫn [hồ đồ] quên cả trời đất. Tôi bảo mọi người này, vô luận đệ tử Đại Pháp làm hạng mục gì, [hể] động tới vấn đề tiền bạc, thì nhất định phải kiện toàn chế độ tài vụ, không được vi phạm luật pháp về mặt này. Công ty người thường làm thế nào, chư vị hãy làm thế ấy, [đó là] nhất định! Tuyệt đối không được đi nghiêng lệch con đường này! Nếu không phải [do] cuộc bức hại này, thì tôi tuyệt đối không để chư vị làm những việc đó.

Nếu chư vị định thành lập một công ty, chư vị muốn làm một hạng mục, thì dù chư vị có cảm thấy rằng đó là hạng mục đệ tử Đại Pháp đi nữa, thì chư vị cũng đều phải trước tiên kiện toàn chế độ tài chính kế toán rồi hãy làm! Nếu không thì chư vị đừng làm! Chư vị cần phải có chế độ quản lý nghiêm khắc! Vấn đề Sư phụ giảng ra này, chính là đã ắt phải như thế rồi. Tôi không biết cụ thể lực kia tới lúc nào sẽ gia tăng làm hại chư vị, nhưng tôi muốn bảo cho mọi người, rằng nhất định phải thực thi cho tốt.

Còn nữa, một số đệ tử Đại Pháp sau khi đến từ [Trung Quốc] Đại Lục thì không làm chính sự. Tại sao tôi vẫn nói? Là vì học viên từ Đại Lục tới, số người đã vượt quá [số] đệ tử vốn sống ở ngoại quốc rồi. Ấy vậy mà, có những người sau khi xuất ngoại, lấy danh nghĩa học viên Pháp Luân Công được bảo hộ, thế rồi đi sống một cuộc sống của riêng họ, không tham gia việc cứu người nào cả. Cứu người là trách nhiệm của đệ tử Đại Pháp. Chư vị tuyệt đối không né tránh được! Khi mà cụ thể lực thật sự nhìn thấy chư vị không đạt nữa, thì chư vị sẽ nguy hiểm! Vì sinh mệnh chư vị là vì điều này mà đến đây. Một số đệ tử Đại Pháp biểu hiện không tốt ở trong nước, nguyên là tu luyện không có tốt, khi tới ngoại quốc thì nhân tâm còn nhiều như vậy! Cùng gặp nhau tán chuyện, việc gì cũng làm rồi ren. Còn có nhiều nhân tâm, hơn nữa có một số người hoàn toàn không bước ra làm việc mà đệ tử Đại Pháp nên làm. Chư vị nếu chẳng đi cứu người, thì chư vị không phải là đệ tử Đại Pháp. Đây là trách nhiệm của đệ tử Đại Pháp.

Sư phụ cũng là nói thế này, không có ai cưỡng chế chư vị. Tu luyện mà, đều là việc của cá nhân. Chư vị bảo

chư vị không muốn tu nữa, thì chư vị không tu nữa. Cựu thể lực đối đãi chư vị thế nào, đó là việc của chúng. Trong cuộc bức hại này cái tâm kia chịu không nổi, bèn muốn an định một chút, bèn tới ngoại quốc, tìm một nơi an tĩnh, đến để sống một cuộc sống an dật. Bình phục một chút cái tâm bị tổn thương thì cũng được thôi, nhưng chư vị phải làm các việc đệ tử Đại Pháp nên làm, thời gian không đợi người.

Xem hình thể biến hoá, bộ máy của tà đảng Trung Cộng kia, chừng nào nó chưa giải thể hoặc tuyên bố đình chỉ bức hại Pháp Luân Công, thì nó vẫn vận động, những bánh răng to nhỏ kia vẫn đang quay, hiện tượng bức hại Pháp Luân Công vẫn xuất hiện các nơi. Có những người tham gia bức hại là đã minh bạch, và không làm nữa, thậm chí biểu hiện ra rất công chính, đó là trạng thái do biến hoá hình thể chính thể biểu hiện ra, chứ không phải do tà đảng Trung Cộng phát lệnh dừng bức hại Pháp Luân Công nữa. Không có [chỉ lệnh đó], nên bộ máy kia của nó vẫn đang vận chuyển. Biểu hiện xuất ra là thái độ người ta đối với đệ tử Đại Pháp, loại tình huống này ở các nơi đều phát sinh rất nhiều. Có những cảnh sát tà ác của phòng 610 [trước] bức hại đệ tử Đại Pháp [nay] thậm chí tới nhà thăm hỏi, nói ‘chúng tôi không quản nữa’, và ‘xin lỗi’ thế này thế kia. Tôi bảo chư vị này, đó không phải là chính sách, mà là biểu hiện của cá nhân họ. Có lẽ xuất từ chính niệm, có lẽ xuất từ tâm lý giáo hoạt, sợ rằng cuộc vận động qua đi thì sẽ truy bắt họ.

Dù thế nào đi nữa, hình thể là đang biến hoá. Bất kể hình thể biến hoá như thế nào, chư vị vẫn chính là người tu luyện. Thời đầu bức hại chẳng phải tôi giảng

rồi sao? Tôi nói rằng nhất tâm bất động có thể ức chế vận động. Có người lý giải thành ‘ở nhà không bước ra’, ‘ngồi đó bất động’. Hình thể đang biến hoá, loại hình thể khủng bố của cuộc bức hại này mới có thể xúc động nhân tâm, mà hình thể cực tốt cũng có thể dẫn động nhân tâm, nhân tâm mà cũng lay động theo tựa như cỏ dập dờn theo gió, thì điều ấy đối với người tu luyện mới là ảnh hưởng nghiêm trọng!

Rất nhiều học viên có thể có một số câu hỏi, [họ] từ rất xa đến. Sư phụ chỉ có thể giảng khái quát, tôi lưu một chút thời gian giải đáp cho mọi người, chư vị có thể đưa các từ câu hỏi lên. (*vỗ tay nhiệt liệt*) Một số [trường hợp như], chư vị bảo ‘nhà tôi gặp khó khăn thế này’, ‘thân thể tôi tiêu nghiệp ra sao’, thì tôi nghĩ rằng, làm đệ tử Đại Pháp mà giảng, thì mọi người chúng ta đừng viết những từ câu hỏi kiểu như thế. Chư vị mà hỏi tôi, tôi sẽ bảo chư vị một câu này: Vì chư vị đã là người tu luyện, nên chư vị mới gặp phải [như thế]; vì chư vị đã là người tu luyện, nên những việc đó vô luận là phản ứng chính diện, hay là phản ứng phụ diện, thì đều là ‘hảo sự’. (*vỗ tay nhiệt liệt*) Là vì chúng là trên con đường tu luyện của chư vị, là chuẩn bị cho chư vị đề cao.

Được rồi, tiếp theo có thể đưa các từ câu hỏi lên. (*vỗ tay nhiệt liệt*) (*Sư phụ ngồi xuống*)

Đệ tử: Gần đây ở địa phương chúng con rất nhiều đồng tu đem những gì mình trải qua khi bị bức hại đưa lên “Tuần thị tổ”, vận dụng hình thức của người thường để chủ động phản bức hại. Chúng con còn ngộ ra rằng ở Trung Quốc Đại Lục nên là mọi người khởi kiện ma đầu

họ Giang. Có cần đệ tử Đại Pháp chúng con ra thúc đẩy hay không?

Sư phụ: Chỉ cần là việc mà các đệ tử Đại Pháp chưa vị cảm thấy hữu dụng cho vạch trần tà ác, cứu vãn thể nhân, thì chưa vị cứ làm. [Còn nếu] hoàn toàn vì loại tâm báo thù của con người thì không được làm. Mà đưa tư liệu phản bức hại lên bất kỳ cơ cấu nào của tà đảng Trung Cộng thì phải chú ý an toàn, [cơ cấu] đó là để phục vụ tà đảng.

Đệ tử: Hiện nay rất nhiều đồng tu đều đang vận dụng luật pháp người thường để phản bức hại và cứu độ chúng sinh, nhưng mọi người vẫn cảm thấy không thể phản đối cuộc bức hại này từ thực chất. (Sư phụ: Tại sao không phản đối cuộc bức hại này? Cả Sư phụ cũng không thừa nhận.) Chúng con nếu có thể phát huy tốt hơn nữa tác dụng của vai chính, đồng thời có thể phối hợp tốt với các luật sư chính nghĩa, thật sự có thể làm được một cách thiết thực...

Sư phụ: Phải rồi, công việc phản bức hại, bản thân nó chính là giảng chân tướng, chính là cứu độ chúng sinh. Tại sao tà đảng Trung Cộng muốn cải biến tư tưởng con người? Tại sao chính quyền đó phá hoại văn hoá truyền thống? Tại sao chính quyền đó nhồi nhét [nhân dân] những quan niệm tà ác của nó? Đây là điều mà trong lịch sử chưa từng có ở bất kỳ chính quyền nào; mà bất kỳ tôn giáo nào cũng không đạt tới mức độ như thế, kể cả các tà giáo khác cũng thua xa. Chưa vị hãy nhìn kỹ xem, đó chẳng phải là ma phá hoại nhân loại sao? Mà nó cũng khác với ma thật sự ở vũ trụ này. Nó không những không phải là ma của vũ trụ này, mà nó cũng không phải sinh mệnh thông thường, mà là

một thứ biến dị. Thứ biến dị ấy chính là phá hoại tư tưởng vốn được đặt định tốt rồi từ xưa đến nay sao cho nhân loại đắc Pháp và lý giải Pháp. Cái gì gọi là “vô thần luận”? Bản thân cái đó đã cực kỳ tà ác rồi. Con người là Thần tạo ra, ngay cả vũ trụ cũng là Thần tạo ra. Nó khiến chư vị phản bội Thần, sau đó khiến Thần buông bỏ chư vị.

Đệ tử: Những người điều phối ở [Trung Quốc] Đại Lục bị bức hại từng lô từng lô. Rất nhiều người điều phối đã bằng chính niệm vượt khỏi hang ổ hắc ám của tà ác, nhưng bị nghiệp bệnh mà qua đời, khiến rất nhiều nơi thì công tác điều phối vẫn không liên tục được, không thể thật sự hình thành chỉnh thể. Đệ tử cho rằng các hạng mục hãy tự hình thành một loại cơ chế điều phối...

Sư phụ: Tôi nghĩ rằng, các đệ tử Đại Pháp nghĩ biện pháp với xuất phát điểm là tốt, [nhưng] trong tình huống tà ác loại này nếu chư vị đi liên lạc, thì cực kỳ không an toàn, hơn nữa sẽ mang nguy hiểm tới học viên địa phương. Chư vị cần suy xét về [khía cạnh] này. Kỳ thực đã có Pháp, thì những đệ tử Đại Pháp ấy, dù họ có liên lạc với mọi người hay không, chỉ cần họ có thể biết hình thể Đại Pháp, có thể lên mạng lưới Internet, đột phá phong tỏa Internet, thì họ đều có thể theo kịp hình thể, bởi vì có chư Thần đang quản.

Tất nhiên, chư vị điều phối với nhau, [thì] làm các việc sẽ tốt hơn, nhưng nhất định phải cân nhắc đến an toàn. Ít nhất hiện tại là không thể thực hiện trên diện rộng, không thể nắm danh sách các học viên các địa phương trên diện rộng được! Ai làm điều đó, thì người đó là làm điều xấu.

[Còn về việc] “một số người điều phối bị nghiệp bệnh mà qua đời”, xưa nay tôi không hề nói rằng người điều phối là [do] tu luyện tốt. Tôi không nói người điều phối là đệ tử Đại Pháp tu luyện tốt nhất [trong] chúng ta. Rất nhiều [học viên] rất lạng lẽ không nói gì mấy, họ tu luyện rất tốt. Người điều phối lúc bấy giờ là vì có ý nguyện dụng tâm trí cho mọi người nên mới được chỉ định. Tất nhiên, rất đông trong những người điều phối là tu luyện rất tốt, chứ không phải thiếu số, nhưng tôi không theo đó mà phân hoạch. Người điều phối ấy cũng cần tự mình tu, nếu không thì đã là Thần. Là người thì phải tu, người điều phối cũng sẽ phản ánh ra nhân tâm, cũng có thể có chấp trước rất mạnh, cũng có thể đã có nợ nghiệp này hoặc nợ nghiệp khác trong lịch sử. Con đường của mỗi sinh mệnh đều rất phức tạp, tình huống [họ] dụng phải cũng rất phức tạp. Khi tới thời khắc then chốt nhất, đúng lúc hai khả năng là có thể vượt qua, hoặc không thể vượt qua, thì thực thi không tốt sẽ mất đi sinh mệnh, thực thi được tốt sẽ vượt qua được.

Đệ tử: Năm 2009 Sư phụ từng giảng về Thần Vận trở về nước. Mấy năm qua rồi, đại bộ phận học viên nhìn nhận rằng, tà đảng không giải thể thì Thần Vận không có khả năng về nước. (mọi người cười)

Sư phụ: Thần Vận nhất định sẽ đi Trung Quốc biểu diễn. (vỗ tay nhiệt liệt) Cái này cần xem hình thể Chính Pháp, vấn đề thời gian của toàn thể Chính Pháp.

Đệ tử: Sự kiện đệ tử Đại Pháp bị bắt cóc đã dẫn tới chú ý của xã hội quốc tế, Đại sứ quán Canada cũng phái người tới toà án để nghe, nhưng kênh thông tấn của chúng ta lại thiếu vắng sự chú ý [theo dõi] liên tục.

Sư phụ: Nói tới [việc này], các kênh thông tấn mà đệ tử làm, hiện tại so với kênh thông tấn của người thường, về cơ sở kiến thiết và về trình độ chuyên môn hoá, thì vẫn còn kém, điều này là khẳng định. Trong toàn thể hình thể giảng chân tướng trong Chính Pháp, những [kênh thông tấn] ấy có tác dụng lớn, nhưng tôi vẫn luôn trông chờ các kênh thông tấn của chư vị càng ngày càng chính quy. Nhưng mà, hiện giờ chư vị cũng chưa có nhiều người tài chuyên nghiệp đến thế. Chỉ là những đệ tử Đại Pháp như thế này. Khó khăn đến như vậy, mà vẫn vượt lên được, thì cưu thế lực mới nhìn nhận chư vị có uy đức. Việc gì cũng khó khăn như thế. Nếu nhân tài đông đảo, làm gì cũng dễ dàng, thì chúng ta cho rằng chư vị không có uy đức. Đó chính là cưu thế lực muốn làm, chúng ta nghĩ như thế đó, và cũng là làm như thế.

Đương nhiên, [về] các kênh thông tấn mà chư vị làm, tôi cũng nhân dịp này nói một câu: Có những lúc đã không đăng những tin tức trọng yếu của đệ tử Đại Pháp. Chư vị cần biết chư vị đang làm gì. Trước đây lúc mà chưa có đệ tử Đại Pháp xuất ngoại từ [Trung Quốc] Đại Lục, thì [chư vị] theo sát tình huống chung các đệ tử Đại Pháp. Chư vị biết chư vị đang làm gì, chư vị cần biết chư vị là kênh thông tấn của ai. Còn hiện nay, có một chút [cao hứng] quên cả trời đất, một số tin tức rất quan trọng của đệ tử Đại Pháp nhưng không được đăng. Tôi đã nhiều lần nói về việc này rồi, [nhưng chư vị] không coi trọng, thậm chí lấy cảm tình cá nhân tới làm việc thông tấn. Làm đệ tử Đại Pháp mà giảng, cá nhân chư vị tu tốt xấu thế nào thì thôi, [nhưng] sự việc trọng đại thế này, việc của các đệ tử Đại Pháp, thì chư

vị mà làm không tốt, thì món nợ ấy, trong tương lai cự thế lực có thể chúng sẽ tính rất nặng lên chư vị. Chư vị phải hết sức chú ý. Chư vị không được cảm thấy rằng ‘ta đang ở vị trí này, và phen này là do ta quyết định’. Trách nhiệm cũng lớn, nếu làm không tốt thì vấn đề cũng lớn. Dụng tâm mà sai kém một chút là không được đâu.

Vừa rồi tôi đã giảng, nói rằng sinh mệnh của vũ trụ là [nhiều] không đếm được. Tôi giảng cho chư vị, rằng trong Chính Pháp tôi là thực thi từ trung gian Thiên thể hướng ra hai đầu, tại sao vẫn chưa tới bước Chính Pháp nhân loại, đến hiện nay tôi vẫn chưa làm tới đâu. Thực thi hai đầu ấy, bên này chưa tới bề mặt, bên kia chưa tới đầu cao nhất. Thiên thể to lớn đến mức ngay cả chư Thần cũng nhìn nhận là bất khả tư nghị. Sinh mệnh nhiều đến mức không thể tính đếm, không thể tưởng tượng. Nhiều lúc cả tôi cũng giật mình. [Rằng] nhiều sinh mệnh đến như thế đang chăm chú vào chư vị. Từng ý từng niệm, từng cử động hành vi của chư vị, đều đang được vô vàn vô số chúng sinh nhìn vào! Tôi là nói mỗi ý mỗi niệm của từng người, đều đang được vô số chư Thần nhìn vào! Không ai can thiệp, nhưng ai cũng đang nhìn, cuối cùng họ sẽ đánh giá sinh mệnh của chư vị.

Đệ tử: Trung ương tà đảng ở [Trung Quốc] Đại Lục làm cái gọi là “công khai thông tin”. Các đệ tử Đại Pháp yêu cầu các lớp tẩy não các nơi hãy công khai sự thật về cơ sở luật pháp để thành lập cơ cấu tẩy não đó, thân phận những người tham gia bức hại, và nguồn tiền dùng cho bức hại; [các đệ tử] dùng hình thức đó để vạch trần bức hại, thì có thích hợp hay không?

Sư phụ: Cảm thấy nên làm thì hãy làm đi, dù sao đệ tử Đại Pháp cũng lấy giảng chân tướng cứu người làm mục đích. Những việc này thì chư vị hãy xét. Sư phụ là xét hình thể chính thể, không để xuất hiện vấn đề. [Về] tu luyện cá nhân, các Pháp thân của tôi đang quản; [còn] các việc cụ thể thì tôi không trực tiếp quản. [Không thì khi] cái nhân tâm kia khi xuất ra rất mạnh mẽ, chư vị còn mâu thuẫn cả với tôi. *(mọi người cười)* Tuy nhiên, con đường tu luyện này vẫn là chư vị phải tự mình bước đi, thì mới được tính. Nếu tôi bảo chư vị hãy bước ra sao, thì đường tu luyện ấy của chư vị sẽ không được tính. Thế nên một số người cứ muốn hỏi Sư phụ, làm chút việc là muốn hỏi Sư phụ, và có lúc tôi cũng nhú mày, có lúc tôi không muốn trả lời họ. Có thể họ cảm giác: Tại sao Sư phụ đối đãi với mình như thế nhỉ? Nếu tôi thật sự nói ra thì chính là tôi làm dở dang đường tu luyện của chư vị! Sai kém một mất xích thôi cũng không được! Tôi không thể làm thế. *(Sư phụ cười)*

Đệ tử: San Francisco là thành phố du lịch nổi tiếng, có rất nhiều du khách đến từ Trung Quốc Đại Lục, mà khu phố Tàu cũng là trọng điểm giảng chân tướng của thành phố này. San Francisco có mấy trăm học viên, nhưng rất nhiều học viên không coi trọng việc giảng chân tướng ở khu phố Tàu và các điểm du lịch, cho nên lâu nay số học viên giảng chân tướng ở điểm du lịch và khu phố Tàu vẫn có hạn, nhiều khi một điểm chỉ có một người.

Sư phụ: [Mọi người] nghe thấy chứ? Tôi thật sự mong rằng nhiều đệ tử Đại Pháp hơn nữa hãy tới cứu thêm nhiều người. Chư vị đến làm gì? Nhất là [với]

những ai chưa làm được tốt, chư vị đang làm gì khi tới nơi đây?

Đệ tử: Con của [một số] đệ tử Đại Pháp tại Trung Quốc đã trưởng thành rồi, trạng thái tu luyện của chúng con còn có ảnh hưởng tới chúng hay không?

Sư phụ: Quá có thể ảnh hưởng chúng đấy chứ. Một số đệ tử Đại Pháp có con nhỏ, khi còn bé chúng chưa có quan niệm gì, luyện công theo người lớn, biểu hiện cũng khá lắm. Trẻ nhỏ mà, thiên mục cũng có thể nhìn thấy một số cảnh tượng, còn có trợ giúp đối với chư vị. Nhưng hễ một khi lớn lên, đã có quan niệm tự ngã của mình, mạnh dần lên vì xã hội dẫn động; chư vị mà buông lơỉ chúng, thì chúng sẽ thuận trôi theo dòng. Chẳng phải con của một số đệ tử Đại Pháp đã rất kém đó ư? Thậm chí còn chẳng bằng con của người thường.

Đệ tử: Chỗ chúng con có không ít học viên từ Trung Quốc Đại Lục đến trong mấy năm qua, nhưng họ phần đông làm xong [chứng nhận] thân phận rồi là không thấy nữa, rất ít bước ra tham gia các việc cứu người. Mặc dù trước khi Pháp hội này Sư phụ đã giảng về Pháp liên quan rồi, mà họ vẫn không ngộ ra, có những vị quên trách nhiệm khi làm đệ tử Đại Pháp trong thời Chính Pháp.

Sư phụ: Là vậy đó. Chúng ta đều có tình huống như thế ở các nước, những năm ấy vẫn luôn có những người như thế, hễ tôi giảng Pháp thì họ tới. Cả năm trời chư vị không thấy họ đâu, chư vị cũng không biết họ làm gì. [Nhưng] hễ tôi giảng Pháp thì họ tới. Pháp mà tôi giảng không phải để nghe một cách tùy tiện, đây là Thiên cơ, sau khi nghe xong chư vị mà không đi làm các việc của đệ tử Đại Pháp, thì đó chẳng phải nghe trộm Thiên cơ

hay sao?! Cựu thể lực có thể để người không tu luyện biết được Thiên cơ chẳng? Chẳng phải nguy hiểm sao?

Đệ tử: Gần đây có nhiều học viên đến từ [Trung Quốc] Đại Lục sử dụng tên họ giả giữa các đồng tu.

Sư phụ: Phải rồi, đã tới ngoại quốc rồi chư vị còn sợ gì chứ? Chư vị không thể đường đường chính chính, chư Thần đều đang nhìn vào từng ý từng niệm của chư vị, trong hoàn cảnh nói lỏng rồi mà chư vị còn như thế? [Nếu] nói [đó là] chư vị sợ thành quen, nuôi dưỡng thành thói quen, thì chư vị hãy nhanh chóng cải biến lại đi. [Nếu] nói ‘tôi vẫn luôn giữ tâm thái thế này’, vậy là vấn đề rồi, đó chẳng phải chấp trước ư? Người khác cũng không cách nào phối hợp với chư vị. Không ai biết được chư vị là ai, thì còn không coi chư vị là đặc vụ?

Đệ tử: Địa phương chúng con học Pháp tập thể hàng tuần xong, mọi người đều không nguyện ý giao lưu, thời gian lâu rồi thành ra một loại ngăn cách vô hình, rất khó hình thành chính thể. Mỗi tuần một lần giao lưu [nhóm] Thần Vận, cũng rất ít người tham gia, lâu nay việc bán vé Thần Vận địa phương chúng con vẫn không làm được tốt, nhiều người phụ trách xuất hiện [cảm giác] tê liệt, không biết cải biến loại trạng thái này như thế nào.

Sư phụ: Về trạng thái một nơi là tốt hay không, thì người phụ trách cũng rất then chốt. Tâm người thường nhiều đến thế, e cái này sợ cái kia, càng sợ càng phiền toái. Làm người phụ trách mà giảng, Sư phụ giao những học viên đó cho chư vị, chư vị cảm thấy họ tu tốt hay không thì chư vị không có trách nhiệm chẳng? Là có trách nhiệm. Tôi cảm thấy một số nơi, dường như trạng thái tu luyện chính là buông lỏng. Dù là công ty người thường cũng vậy, chư vị làm công tác gì cũng

vậy, chư vị mà làm như thế, thì đó là làm ăn qua loa nửa vời. Các đệ tử Đại Pháp có thể làm lấy lệ như thế sao? Đây là việc nghiêm túc. Tôi đã nói rồi, tất nhiên trạng thái tu luyện là khác nhau, mỗi người có mức độ nhận thức khác nhau về Pháp, tầng thứ tu luyện cũng khác nhau, biểu hiện ra khác biệt rất lớn. Nhưng dù thế nào đi nữa, cả con đường mười mấy năm gian nan ấy chư vị cũng vượt qua được rồi, vậy mà không trân quý.

Nhưng tôi cũng là nói, rằng chư vị mà không trân quý, thì cũng không cách nào. ‘Trung sỹ văn Đạo’, ‘hạ sỹ văn Đạo’, thì họ chính là trạng thái ấy. Tuy nhiên, có nhiều đệ tử Đại Pháp hơn, thêm cả Sư phụ, thật sự đang trông chờ chư vị có thể minh bạch trở lại, thật sự có thể giảm bớt một chút nhân tâm đi, thật sự có thể nhận thức trên Pháp. Nói thì vẫn là nói, trông chờ thì vẫn là trông chờ, chư vị quả thật không thực tu, chư vị quả thật không muốn coi trọng, thì sẽ phải nghĩ biện pháp rồi.

Đệ tử Đại Pháp nào quả thật thực thi được tốt, đệ tử Đại Pháp nào có thể vượt qua cuộc bức hại này, thì chẳng phải chính là vì họ học Pháp được tốt, một cách thiết thực, thì mới có thể vượt qua? Mà những [ai] theo tu mà không tu, thì rất khó mà có thể bước đi tốt con đường này.

Đệ tử: Con mới từ [Trung Quốc] Đại Lục đến đây một năm, làm về truyền thông, cảm thấy sức khoẻ và tinh thần theo không kịp, phải chăng nên thích ứng với xã hội phương Tây một thời gian rồi mới có thể làm truyền thông?

Sư phụ: Không có nói như vậy. Chư vị ngay cả trong hoàn cảnh Đại Pháp mà thân thể còn không khoẻ, trạng

thái còn không tốt, thì vào xã hội người thường tôi thấy rằng không nhất định sẽ tốt hơn. Có lẽ quá bận rộn. Trong các kênh truyền thông mà đệ tử Đại Pháp làm, đảm nhiệm quá nhiều vai trò, là có tình huống ấy. Ăn không ngon, ngủ không yên, là có tình huống ấy, tất nhiên đó là thiếu sót thôi. Nếu không phải tình huống như vậy, thì trong tu luyện hãy bỏ công phu hơn nữa.

Có rất nhiều người chúng ta khi vượt quan, dùng lời của chư vị là “quan ải nghiệp bệnh” cũng vậy, hay là rắc rối nào đó cũng vậy, tìm không ra chấp trước của mình ở đâu, nghĩ không minh bạch, nghĩ không rõ ràng là rốt cuộc là nguyên nhân gì. Tôi bảo chư vị này, [làm] đệ tử Đại Pháp là tuyệt đối không thể hàm hồ. Chư vị sắp phải qua một quan ải ấy, tức là chỉ chút nữa là vượt qua rồi, nhưng còn một chấp trước không bỏ, thì không đạt tiêu chuẩn, và không vượt qua được. Tu luyện tốt thì chẳng phải sẽ vượt qua ư? Cứ không vượt qua, họ cứ đình trệ ở đó. Nhưng mà thứ kia không hề lớn, cái chấp trước kia không hề lớn, rất nhỏ, mà chính là vì chư vị không ý thức được nó, nên chư vị không vượt qua được, cứ đình trệ ở đó. Điều đó chẳng phải nói rằng chư vị tu không tốt, chư vị không thật sự nghiêm túc nghĩ kỹ, ý thức được cái đó không phù hợp tu luyện! Chừng nào nó không phù hợp trạng thái của người tu luyện, không phù hợp với cái mà người tu luyện nên có, thì nó chính là vấn đề! (*vỗ tay nhiệt liệt*)

Đệ tử: Kính thưa Sư phụ, xin giảng kỹ hơn vấn đề tiền bạc mà vừa được giảng tới. Người tu luyện làm kinh doanh thì thu xếp thế nào cho tốt?

Sư phụ: Làm kinh doanh thì không [thuộc] vấn đề mà tôi giảng, đó là công tác của riêng chư vị. Chư vị bảo

chư vị là ông chủ, chỉ cần chư vị thực thi như người tu luyện, không làm hại ai, làm kinh doanh một cách bình thường, [thì] không sao cả. Lời này tôi đã giảng từ lâu rồi. Đó đều là tiền của riêng chư vị, (*Sư phụ cười*) đặt ở nhà chư vị, [hay] đặt ở ngân hàng, đó là việc của riêng chư vị. Điều tôi nói là hạng mục của đệ tử Đại Pháp.

Rất nhiều hạng mục của đệ tử Đại Pháp, chư vị nói [chúng] xuất hiện như hạng mục của đệ tử Đại Pháp, nhưng quỹ của chư vị quản lý thành một mớ hỗn loạn. Tôi nói điều này là đại đa số, [thì] nó là vấn đề rồi đó, cụ thể lực sẽ tìm phiền toái. Một số người chư vị đã xuất hiện vấn đề về [phương diện] này rồi, mà bản thân họ chưa tỉnh ra, còn chưa coi trọng, tôi thấy chư vị vượt quan này thế nào.

Đệ tử: Một bộ phận [học viên] cho rằng, không nên đều ra ngoại quốc, nên ở [Trung Quốc] Đại Lục cứu người. Một bộ phận khác nhìn nhận rằng, Sư tôn không giảng là không cho, vậy có thể ra ngoại quốc. (mọi người cười) Đồng tu nói rằng, đều muốn ra ngoại quốc, thì là một chấp trước lớn mạnh.

Sư phụ: Dẫu là trong hay ngoài nước, Sư phụ đều không có giảng những lời đó. Tại sao không giảng? Là vì mỗi người đều có an bài của người đó, con đường của mỗi người đều khác nhau, do đó tôi không thể cứ như thế trực tiếp nói là được hay không được. Nhưng làm đệ tử Đại Pháp mà nói, chư vị không dùng Pháp để đo lường sao?

Trước đây khi Thần Vận dùng người, đã gặp tình huống này, nhưng không phải đều như vậy, chẳng hạn muốn cần một người, nhưng [anh ta] tới không được, thế nào cũng đều làm rối loạn, chính là không để cho

anh ta tới đây. Theo lý mà nói thì việc cứu người, Sư phụ đích thân tới dẫn dắt làm, việc này cực kỳ trọng yếu, [nhưng] không được. Về sau phát hiện rằng, những người anh ta nên phải cứu thì anh ta chưa cứu. Việc anh ta cần làm trong đời này, hơn nữa là việc mà đã đáp ứng rồi mà anh ta chưa làm, tới không được, anh ta phải làm việc đó thì mới tới đây được. Phát hiện vấn đề như thế.

Đệ tử: Vì thời kỳ bức hại đã tới Bắc Kinh để hộ Pháp, nên không có bằng tốt nghiệp. Hiện nay dành thời gian học tập, thì có thể đạt được tiêu chuẩn nhập học trường Phi Thiên hay không?

Sư phụ: Không có bằng cấp, phải rồi, rất nhiều đệ tử Đại Pháp là thất học, cuộc bức hại này cũng là rất tà ác đối với trẻ em. Những đệ tử Đại Pháp trẻ tuổi không được đi học, rất nhiều trường hợp như thế. Tà ác chính là làm những cái đó. Chư vị nói chư vị trẻ tuổi, chư vị muốn dành thời gian học tập, điều đó không thành vấn đề. Nhưng mà, bản thân mình cũng cần tham gia hạng mục của đệ tử Đại Pháp thực thi một số việc, đồng thời dành thời gian học tập, điều đó không sao.

Vào trường Phi Thiên, thì có điều kiện mới được. Phi Thiên là trường chuyên nghiệp, đó là trường nghệ thuật, nên họ chỉ thu nhận nhân tài nghệ thuật. Nó không phải trường học thông thường. Chẳng qua Phi Thiên tương lai muốn như trường học ở xã hội, chuẩn bị làm trường Đại học Phi Thiên ở xã hội, muốn làm một đại học có tính tổng hợp, thì cũng cần làm các môn học khác, hơn nữa đã là trường học ở xã hội, cũng cần chiêu sinh ở xã hội, chứ không hạn chế trong các đệ tử

Đại Pháp, hiện nay đã đang bắt đầu làm như vậy rồi.
(vỗ tay)

Đệ tử: Kinh doanh cá nhân là không thuộc phạm trù mà Ngài [vừa] giảng phải không?

Sư phụ: Kinh doanh cá nhân là không thuộc [những gì vừa giảng]. Kinh doanh cá nhân, dù sao cũng cần quản cho tốt, dù nói thế nào thì chư vị vẫn cần làm cho tốt, (Sư phụ cười) nếu không thì kinh doanh không thua lỗ sao? (mọi người cười)

Đệ tử: Có một học viên, đã tu hơn chục năm rồi, vẫn lấy có bệnh làm lý do xin trợ cấp của nhà nước. Chúng con không biết giao lưu [trao đổi] với đồng tu đó thế nào, vì anh ấy sau khi tu luyện đã không có bệnh nữa, ngoài ra lên núi làm lao động xây dựng, rất có năng lực. (mọi người cười)

Sư phụ: Dù sao hễ có nhân tâm thì sẽ phản ánh ra, không chỗ này thì chỗ kia, nhưng không nhất định nói rằng học viên đó tu không được tốt. Nhân tâm ấy, không chừng ở chỗ nào đó mà anh ta có chấp trước. ‘Không cần đi lao động nữa, hãy làm chút việc Đại Pháp, vậy cầm [tiền trợ cấp]’, cũng có thể là do lối nghĩ đó. Nhưng dù thế nào đi nữa, người tu luyện chúng ta cần đi cho chính con đường của mình.

Đệ tử: Khi đối diện với con người thế gian đạo đức suy đồi, chẳng còn bất kể chừng mực nào, thì rất khó sinh tâm từ bi. Phải chăng là không được để ý họ như thế nào, đệ tử chỉ quan tâm việc đi cứu độ?

Sư phụ: Đúng! Con người ấy, trong các tình huống khác nhau biểu hiện các trạng thái, quả thực khác nhau rất nhiều. Hiện nay tôi nhìn người Trung Quốc Đại Lục, nhân cách đạo đức đang xuống dốc cực nhanh. Tôi đã

ra Đại Lục mười mấy năm rồi, tôi vẫn luôn quan sát biến hoá con người ở Đại Lục, vì điều này quan hệ trực tiếp với Chính Pháp và việc cứu độ. Và tôi phát hiện rằng người ta biến hoá quá nhanh! Tuy nhiên, khi tôi quan sát họ thật kỹ, thì tôi phát hiện rằng thực ra họ vẫn còn Thiện tâm. Chỉ là tư tưởng bị biến dị đến mức rất ghê gớm, bị tà đảng Trung Cộng đang tăng tốc làm cho biến dị. Chớ quản họ thể nào, kỳ thực có thể được cứu hay không ấy là xem Thiện niệm của họ. Người Đại Lục dầu bị ô nhiễm thế nào, ở bên dưới bề mặt là có một tầng màng mỏng ngăn cách, hễ mở bỏ ra thì sẽ là bản thân chính họ, sẽ như đạo đức nhân phẩm của những năm 1960. Tương lai tôi sẽ mở bỏ cái đó ra. (vỗ tay nhiệt liệt)

Đệ tử: Đệ tử cứ luôn thỉnh thoảng chìm đắm vào trạng thái tiêu trầm, tiêu cực; một là cảm thấy mê mang về ý nghĩa của sinh mệnh sau khi viên mãn, hai là cảm thấy thời gian còn lại không nhiều, dù nỗ lực đến đâu cũng không cách nào bù đắp được tổn thất do bất tinh tấn tạo thành. Thông qua học Pháp thật nhiều, thì có thể tốt hơn một chút, nhưng không đạt tới “tu luyện như thuở đầu”. [Con là] đệ tử không nỗ lực thỉnh Sư phụ chỉ cho.

Sư phụ: Là một người mà nói, khi mất đi chính niệm thậm chí cả đối với Thần, đối với viên mãn, thì nhất định là do những thứ tà ác can nhiễu tư tưởng người ta một thời gian lâu tạo thành, kể cả nghiệp lực. Trong tình huống thông thường chư vị nói ‘tôi muốn biết trạng thái sinh mệnh trên Trời như thế nào’, kỳ thực hiện nay chư vị nghĩ về trạng thái của Thần như thế nào thì là dùng tư tưởng của con người mà nghĩ,

chư vị có nghĩ cũng không rõ ràng, do đó chư vị dùng phương pháp đó để thăng hoa chính niệm lên là rất khó khăn. Nhưng mỗi từng đệ tử Đại Pháp chúng ta, mà kể cả con người thế gian nữa, ở nơi sâu thẳm trong tư tưởng chư vị đều có ký ức, [rằng] tới thế gian này tìm Đại Pháp; đệ tử Đại Pháp là để trợ Sư Chính Pháp. Nhiều lúc tôi quan sát một số đệ tử Đại Pháp, rất nhiều việc biểu hiện ra thật sự khiến người ta lo lắng; tuy nhiên, khi mà thật sự đụng phải vấn đề nguyên tắc của đệ tử Đại Pháp, thì lúc đó quả thật nhìn ra, ồ, đây là đệ tử Đại Pháp.

Khi nhân tâm mạnh mẽ thì chư vị không nhìn thấy mặt ‘chính’ của họ, khi chính niệm mạnh mẽ thì mới cảm thấy đệ tử Đại Pháp không như thế, do đó giữa các học viên thông thường không thấy rõ trạng thái của đối phương là thế nào. Nhân tâm biểu hiện cũng không nhất định đều giống nhau. Nên khiến chư vị cảm thấy bó tay, tiêu cực, khiến chư vị trở nên lười biếng buông lơì ấy, thứ đó chính là khiến chư vị không khởi tinh thần lên được. Tôi bảo mọi người này, rất nhiều sinh mệnh bất hảo nhỏ bé, chúng hết như bụi đất phủ kín chư vị, vùi lấp tư tưởng của chư vị, nhưng mà những thứ đó không là gì cả, chư vị phát chính niệm thì có thể tiêu diệt những thứ dơ bẩn đó. Rất nhiều người phát chính niệm một cách qua loa lấy lệ. Chư vị mà không thanh lý sạch sẽ những thứ đó trong thân thể chư vị, thì tu luyện của chư vị sẽ bị ảnh hưởng. Nhưng những thứ đó chỉ một niệm là tiêu diệt mất tiêu. Chư vị chính là chính niệm không đầy đủ, chính niệm không xuất ra nổi, chính là không khởi tác dụng.

Cựu thể lực mà bức hại các đệ tử Đại Pháp, tôi càng ngày càng xiết chặt chúng. Cựu thể lực cũng thấy rằng tội kia lớn nhường nào, chúng cũng không dám buông lung bức hại nữa, thậm chí không dám sai khiến những thần khác nhau kia và sinh mệnh thông thường đi bức hại đệ tử Đại Pháp nữa. Bây giờ chúng khổng chế những thứ dơ bẩn nhỏ bé thấp kém loạn bát nháo mà nhất định sẽ bị đào thải như côn trùng để bức hại đệ tử Đại Pháp. [Những thứ đó] đều không đáng kể, nhưng mà rất nhiều đệ tử Đại Pháp chính niệm không mạnh mẽ, biểu hiện bó tay không biết làm sao. Có những lúc trong tu luyện không vượt nổi quan ải, không tìm ra chấp trước, ấy là vì coi thường những thứ nhỏ bé ấy. Kỳ thực dù chuyện nhỏ đến đâu, nhưng hễ không đạt tiêu chuẩn thì đều không được. Qua thời gian lâu, người sẽ xuất hiện tiêu cực, chúng chính là sẽ làm tiêu cực nặng hơn. Hiện nay trạng thái tiêu nghiệp cũng là do những thứ dơ bẩn nhỏ bé thấp kém ấy làm ra.

Nhất định phải coi trọng phát chính niệm. Mọi người đều phát chính niệm, thanh lý chúng. (*vỗ tay nhiệt liệt*) Đây cũng là an bài của cựu thể lực đã đến lúc rồi. Rất yếu, nhưng rất xấu xa. Phải đối đãi một cách thiết thực. Kỳ thực bây giờ chư vị hãy nghĩ xem, ban đầu khi bức hại rất tà ác nhưng chư vị đều có tinh thần rất đầy đủ, Sư phụ bảo làm gì thì nhất định làm được tốt. Chư vị đã quên sức mạnh những năm đầu rồi sao? Bây giờ tinh thần rất mạnh mẽ, vững vàng trước áp lực lớn mạnh mà vượt qua được rồi. Chư vị biết áp lực đó lớn ngần nào chẳng? Thế mà bây giờ buông lơỉ rồi, không tinh tấn ấy quả thực khiến chính niệm của chư vị không đầy đủ. Càng tới lúc đó thì những thứ bại hoại

quả thực cũng càng kém, ấy vậy mà chư vị lại bó tay không làm gì được.

Tất nhiên, tôi cũng nói thế này, phía con người của chư vị cũng tới chỗ bề mặt mà năng lực nhỏ rồi đó, (*Sư phụ cười*) đã đi tới bề mặt nhất của con người, do đó lực lượng hiển [thị ra] cũng không lớn như ban đầu. Tuy nhiên nếu chính niệm của chư vị mạnh mẽ, thì cũng có thể mang theo lực lượng cũng đồng dạng to lớn như thế, cho nên chư vị càng cần chú ý phát chính niệm hơn. Điều tôi vừa giảng ấy là, mọi thứ đều có quy luật, xem ra không có [trật] tự, [nhưng] đều có [trật] tự. Chư vị nếu bảo trì nỗ lực lớn như thời đó, thì hiện nay tà ác cũng lập tức không còn nữa, cữu thế lực ấy khả năng chúng sẽ không làm nữa, chúng cũng sẽ không an bài như thế này.

Đệ tử: Sáng tác văn học làm thế nào quay về chính thống?

Sư phụ: Kỳ thực tôi cũng đã nghĩ về vấn đề chư vị vừa hỏi. Sáng tác các tiết mục Thần Vận cũng đã thực hiện như vậy rồi. Nói rằng khôi phục văn hoá truyền thống. Tuy nói thì dễ thế, nhưng văn hoá truyền thống là gì? Khôi phục văn hoá truyền thống như thế nào? Tiêu chuẩn ấy ở đâu? Cách làm cụ thể được thực hiện ra sao?

Thời đầu Dân Quốc, [đây] là nói những năm cuối triều [đại nhà] Thanh và thời đầu Dân Quốc, thời bấy giờ văn học đều là nửa ‘bạch thoại’ nửa ‘văn ngôn’. Về sau, bạch thoại nhiều hơn, nhưng vẫn có văn [ngôn] tô điểm vào. Đến thời sau nữa, thời toàn là văn bạch thoại, thì những thứ truyền thống xem ra đã mất rồi. Diễn giải về từ vựng tiếng Hán cũng đã biến đổi, mà

diễn giải từ vựng hiện nay trong tiếng Hán hiện đại lại càng là diễn giải hiện đại, không còn ý tứ ban đầu của từ [ngữ] cổ nữa, do đó nói đến những điều này cũng không phải là chuyện đơn giản như thế. Chúng ta muốn hoàn toàn làm tới nơi tới chốn, thì con người hiện đại rất khó làm được. Tôi nói đùa với họ như thế, tôi nói rằng tôi có biện pháp. (vỗ tay)

Những lý niệm tà ác mà tà đảng Trung Cộng nhồi nhét ấy, đã được nhìn nhận là 'bình thường' trong tư tưởng người Trung Quốc ở Đại Lục. Có những người trẻ tuổi, là từ khi sinh ra là sống trong sự nhồi nhét như thế, đối với họ mà nói thì loại văn hoá biến dị tà ác kia đã trở thành tự nhiên mất rồi, vả lại còn cho rằng những điều bình thường trở thành đáng cười, hoặc không hiểu được. Làm sao cải biến họ? Họ không hề học một cách hệ thống và nghiêm túc lịch sử và văn hoá Trung Quốc, lịch sử Trung Quốc đều được học một cách hời hợt theo hình thức phê phán. Mà đây là lịch sử huy hoàng văn minh Trung Hoa 5000 năm, ngay cả Thần cũng tán thán! Ác ma Trung Cộng đã tới [Trung Quốc], văn hoá bị huỷ rồi, cả văn vật cũng bị tà đảng phá hoại, 'phá tứ cựu' ấy chính là một họa kiếp mà nhân loại chưa từng có! Hiện nay vẫn còn đang nhồi nhét học sinh những thứ như Trung Quốc cổ đại là lạc hậu, những nhân vật đế vương danh tướng và tài tử giai nhân đều chẳng có ai tốt, chỉ có đảng là tốt nhất. Cả một thế hệ hiện nay ở Trung Quốc thật đáng thương.

Quá khứ Trung Quốc có rất rất nhiều những vật phẩm văn hoá cổ. Bấy giờ mỗi huyện có đến hàng mấy ngôi chùa ngôi miếu, những ngôi nhà xưa của các danh nhân lịch sử, khắp nơi đầu đường cuối ngõ đều có

những điều khắc trên đá, những thứ dạng thức tường thành và nhà ở cổ đại, nhiều không đếm xuể, hơn nữa thành trấn nông thôn đều rất cổ phác! Thời đó tình người và trạng thái biểu hiện của con người đều hoàn toàn khác hiện nay. [Bây giờ] văn vật và tranh chữ cũng như sách cổ của văn minh 5000 năm lưu lại đã bị đốt phá hết rồi. Ngày nay còn làm những gì là tận lực đào lảng trộm mộ, đường hoàng khoa trương gọi là “nghiên cứu khảo cổ”. Là trộm mộ thôi! Tiếp tục phá hoại hơn nữa [những gì] của người xưa. Trộm được một chút gì đó bèn nói “dưới sự lãnh đạo của đảng ta, đã phát hiện cái này cái kia”. Tà đảng Trung Cộng huỷ đi hằng bao nhiêu văn vật lịch sử của Trung Quốc chúng ta! Đó chẳng phải chính là dưới sự “lãnh đạo” của nó sao? Đào mộ được những gì đó, cũng không tra nổi được đó là của ai, mà vẫn cứ nói là dưới “lãnh đạo” của nó.

Nói về những việc này, [hãy làm] dần dần. Chư vị có thể làm hết mức theo khả năng, có thể tham khảo những văn hoá truyền thống hiện đang có.

Đệ tử: Mấy triệu đệ tử Đại Pháp mất đi sinh mệnh, nhưng hiện nay Minh Huệ Net chỉ công bố được mấy nghìn thôi, chúng con làm thế nào tìm được chứng cứ mấy triệu đệ tử Đại Pháp bị bức hại?

Sư phụ: Đệ tử Đại Pháp ấy, bị bức hại đến chết rất nhiều. Là kênh thông tấn mà giảng, muốn báo cáo là phải đưa ra bằng chứng thực tế, tra được họ là ai, nắm được tài liệu về họ, thì mới có sức thuyết phục. Do đó là kênh thông tấn mà nói, là Minh Huệ Net mà nói, cũng chỉ có thể làm vậy thôi. Những người mà không tra được thân thể của họ, thì không thể lấy đó làm tài liệu chứng thực được.

Làm thế nào tìm [bằng chứng]? Hiện nay không có thời gian để bỏ công phu vào làm việc này. Thần đang quản rồi, đệ tử Đại Pháp dù rời đi trước hay sau thì đều viên mãn. Nhưng dù sao đi nữa, về cuộc bức hại này, ai làm gì thì người đó phải có trách nhiệm, gồm những ai tham gia. Biểu hiện này của nhân loại là cũng vì thế mà phải trả giá.

Đệ tử: Người thường vẫn không lý giải lắm về “ai” sẽ thanh toán tà đảng, [họ] không tin rằng Thần đang làm.

Sư phụ: Về Thiên Lý Thần Phật thì [chúng ta] chỉ có thể nói chung chung một chút là được rồi. Từ đạo lý, [hãy] giảng rằng tà đảng Trung Cộng chẳng phải đang bức hại người tốt sao? Phá hoại và che dấu lịch sử Trung Quốc, người ta không biết ư? Mỗi cuộc vận động thì bị đàn áp đều là tinh anh của Trung Quốc, người ta không biết ư? Chân tướng cuộc bức hại Pháp Luân Công, người ta không biết ư? Tà đảng Trung Cộng là gì, người ta không biết ư? Hãy nói cho người ta rằng con ác ma này nó tà ác nhường nào, người ta sẽ minh bạch ra.

Còn về việc Thần đang quản, chư vị giảng chân tướng mà giảng quá cao, nói rằng Thần đang làm, Thần đang quản, thì không phải ai cũng đều lý giải được. Tôi nghĩ rằng chư vị mà giảng quá cao thì họ không tiếp thu nổi, chư vị cũng bằng như bảo với họ rằng “các vị đừng nghe tôi giảng chân tướng, tôi đang nói suông”. Tất nhiên có những người Trung Quốc tin Thần, chư vị nói chung chung một lúc, họ sẽ từ đạo lý mà hiểu ra.

Đệ tử: Con là học viên nói tiếng Anh, hiện nay làm bán hàng cho Đại Kỷ Nguyên tiếng Trung. Con muốn hỏi là, trợ giúp Đại Kỷ Nguyên địa phương quan trọng hơn,

hay là tới New York trợ giúp Đại Kỷ Nguyên tiếng Anh quan trọng hơn?

Sư phụ: Sư phụ không thể giải đáp câu hỏi này cho chư vị. Con đường mỗi người là đều cần tự mình bước đi. Chư vị cảm thấy như thế nào là tốt thì chư vị hãy làm như thế. Về tình huống kênh thông tấn, thì tự họ thu xếp các việc cụ thể; nếu làm không tốt, thì tôi sẽ tìm họ. Làm cụ thể thế nào, ấy là việc của họ.

Đệ tử: Con muốn hỏi, tại Bài giảng thứ Năm trong cuốn «Chuyển Pháp Luân», “Còn chúng ta trực chỉ nhân tâm, chiếu theo đặc tính tối cao của vũ trụ chúng ta mà tu luyện, chiếu theo hình thức ấy của vũ trụ mà tu luyện”, đệ tử không minh bạch rằng “hình thức ấy” của vũ trụ là gì? Cảm ơn Sư phụ.

Sư phụ: “Hình thức”? Đó chẳng phải hình thức vận động của vũ trụ, thiên hà, lập tử đó sao? Chiếu theo đặc tính “Chân-Thiện-Nhẫn”, đó cũng là tiêu chuẩn của vũ trụ. Chư vị là học viên mới phải không? Hay là từ trong cuộc bức hại quay trở lại? Nếu là học viên vừa quay trở lại [tu lần nữa] thì chư vị sẽ hỏi câu hỏi này. Hễ là [học viên] những năm đó không theo kịp tiến trình, triệt để hạ xuống, rồi lại quay trở lại, thì cũng theo giống như học viên mới, nhưng mà câu hỏi đặt ra rất lạ, chứ không giống học viên mới.

Hãy học Pháp, đều ở trong đó rồi. Những người ngồi tại nơi đây đều là [bằng vào] học Pháp mà minh bạch ra. (vỗ tay nhiệt liệt)

Đệ tử: Năm ngoái quảng bá Nhạc giao hưởng Thần Vận New York, không được tốt như mong đợi, chúng con cần cải tiến thế nào?

Sư phụ: Những việc này, làm Thần Vận mà nói thì cũng tương tự, trải qua một đoạn thời gian, con người thế gian nhận thức rồi, thậm chí mọi nhà đều biết về Thần Vận, ít nhất thì tại Mỹ quốc đã làm được như vậy. Mọi người hãy nghe “Thần Vận đã tới”, thì dễ làm rồi, là vì đã mở ra thị trường, tối thiểu là chỗ khó không phải ở đó nữa. ‘Tôi làm thế nào rút tiền mua vé’, ‘tôi làm thế nào giải quyết vấn đề giao thông khoảng cách’, ‘an bài thời gian ra sao’, họ sẽ nghĩ những vấn đề này.

Đoàn Nhạc giao hưởng Thần Vận chỉ có âm nhạc. Hiện nay âm nhạc [nói chung] không phát triển mạnh lắm. Nhạc giao hưởng Thần Vận, không có danh tiếng lớn như Thần Vận, cho nên rất nhiều người đều mang thái độ quan sát xem, không biết diễn tấu của chư vị như thế nào. Ít nhất thì người ta cũng biết, rằng Đoàn nghệ thuật Thần Vận biểu diễn rất thần kỳ. Còn Nhạc giao hưởng Thần Vận này thì chưa biết thế nào, do đó đây là vấn đề của thời kỳ đầu. Ngay cả như vậy, dù sao đây cũng là Nhạc giao hưởng của Thần Vận. Khi họ biểu diễn ở New York, ngày hôm đó Đoàn nhạc Philharmonic Orchestra cũng đang diễn, người ta diễn ở Trung tâm Lincoln bên kia, còn Đoàn nhạc Thần Vận diễn ở Phòng hoà nhạc Carnegie bên này. Nghe nói có khán giả xem cả hai biểu diễn, nói rằng bên kia không có nhiều người tới xem như chúng ta. Hơn nữa người xem cả hai bên nói rằng, Đoàn nhạc Thần Vận bên này có âm nhạc rất hay, năng lượng rất mạnh mẽ, (vỗ tay) nội dung biểu diễn khá là phong phú, cũng rất tân kỳ. Đó là phản ánh của khán thính giả.

Đệ tử: Con là đệ tử giảng chân tướng ở một điểm giảng chân tướng tại New Zealand. Gần đây điểm du

lịch gặp can nhiều rất lớn, hướng dẫn viên du lịch chụp ảnh, thu hình chúng con, làm cho chúng con không thể giảng chân tướng, khuyên [tam] thoái ở bên xe du lịch.

Sư phụ: Vậy thì đối với hướng dẫn viên du lịch ấy, hãy giảng chân tướng rõ ràng cho anh ta. Mấy năm trước kỳ thực các nơi đều trải qua tình huống ấy, và cũng vượt qua [theo cách] như thế. Bấy giờ có những hướng dẫn viên du lịch không để cho xem chân tướng. Hiện nay có những hướng dẫn viên còn dẫn dắt tới đọc chân tướng. Tuy rằng không nhất định đều như thế, nhưng làm đệ tử Đại Pháp mà nói, giảng chân tướng cứu người, mà hướng dẫn viên cũng là người, [nên] cũng cần giảng chân tướng cho họ. Có lẽ còn có những vấn đề khác, dù sao thì chư vị hãy xem xem, mà giảng chân tướng cũng không dễ đâu. Tu luyện mà, gây dựng uy đức mà, cụ thể lực kia thấy chư vị mỗi ngày [khuyên] tam thoái nhiều người như thế, quá dễ dàng rồi, [bèn] tìm ra chút phiền toái (*Sư phụ cười*). Kỳ thực con đường của chư vị, chính là vượt qua như vậy đó.

Đệ tử: Chính thể học viên nước Ý tu luyện không theo kịp tiến trình Chính Pháp, đột phá [điều ấy] như thế nào?

Sư phụ: Nơi nào nhiều học viên mới nhất định cần tranh thủ [thời gian] học Pháp, để họ học Pháp cho nhiều, khi tu luyện cũng đồng thời tham gia nhiều hơn nữa các hoạt động tập thể, dẫn dắt họ nhiều hơn, để họ có thể theo kịp, thì dần dần họ sẽ minh bạch ra. Chư vị càng buông lỏng, mà bản thân họ lại không biết tính trọng yếu của tinh tấn, nên sẽ càng ngày càng buông lỏng chính mình, không khéo có khả năng thậm chí

chưa tham gia vào [tu luyện chân chính]. Nhất định cần dẫn dắt họ hơn nữa.

Đệ tử: Xin hỏi là chúng con còn đủ thời gian cứu nửa người Trung Quốc còn lại chẳng? Nếu Trung Cộng giải thể trước khi Chính Pháp tới, người mà không thoát đảng còn có cơ hội chẳng?

Sư phụ: Đương nhiên không còn cơ hội nữa, do đó tôi nói rằng thời gian là hữu hạn. Gồm cả cự thế lực cũng vậy, chúng vốn dĩ không muốn để chư vị cứu nhiều người đến thế, tôi đang chèo chống chúng. Nếu không, hẳn là năm ngoái chúng là kết thúc rồi, nhưng không mấy người lưu lại thì để làm gì? Thế giới trống không, mà nhân loại còn phải khai sáng một thời kỳ huy hoàng cho Đại Pháp, [nếu] không có người nữa, thì còn làm gì đây?

Đệ tử: Các đệ tử Đại Pháp tại Tế Nam ngày Đại Pháp 13 tháng Năm năm nay tới quảng trường trung tâm thành phố luyện công hồng Pháp, rất nhiều người bị cảnh sát thường phục bắt đi. Đệ tử rất lo lắng cho họ, hiện nay chúng con quan trọng nhất là làm tốt ba việc, giành người, cứu người. Tới quảng trường luyện công hồng Pháp, đều bị bắt rồi thì còn cứu độ chúng sinh như thế nào?

Sư phụ: Đó là có phần nôn nóng quá rồi. Tổ chức nhiều học viên như thế đi giảng chân tướng, công khai tại [Trung Quốc] Đại Lục, sẽ đem nguy hiểm tới học viên. Vẫn cần phải cân nhắc an toàn. Có một số nơi quá thật đã nói lỏng. Tôi nghe nói họ công khai luyện công ngoài trời, cảnh sát như là không nhìn thấy, có những cảnh sát còn quan sát, trông chừng hộ cho. Tình huống các nơi đều khác nhau, đó không phải là do tà đảng

Trung Cộng có thái độ mới gì đâu, bộ máy bức hại Pháp Luân Công vẫn đang [vận] chuyển. Những địa phương nói lỏng ấy là vì địa phương đó giảng chân tướng được tốt, con người đều đang biến đổi. Làm công khai như thế thì phải có đủ điều kiện, nếu không đủ điều kiện thì vẫn đừng làm công khai, sẽ đem phiền toái đến cho học viên, mang tới những bức hại không cần thiết.

Đệ tử: Những suy nghĩ phụ diện giữa các đồng tu với nhau là những “trái núi lớn màu xám”, đây là viết trong một bài đăng trên Minh Huệ Net. Con nhìn không thấy không gian khác, nhưng lúc con mâu thuẫn với các đồng tu là có cảm thấy áp lực rất lớn, bị những vật chất bất hảo bao vây. Con cảm thấy suy nghĩ bất hảo của người khác đối với mình là vật chất tại không gian khác, không thể tổn thương đến con. Chỉ cần con chiếu theo Đại Pháp mà quy chính bản thân mình, thì con có thể vượt qua quăng khói mê đó, nhưng con cũng biết rằng con bước đi rất là gian nan.

Sư phụ: Có những tình huống cụ thể, từng người cũng khác nhau. Tình huống được nhìn thấy là một loại cảnh tỉnh mang tính hình dung đối với người tu luyện, chứ không nhất định là tình huống chân thật. Nói nó tựa như một toà núi lớn, bản thân nó không phải là ma, nhưng nó là những thứ phụ diện. Là đệ tử Đại Pháp mà muốn đột phá nó, thì phải trải qua nỗ lực một phen, thì mới có thể vượt qua được. Kỳ thực trong những năm qua, đều chẳng phải vượt qua như thế hay sao? Giúp đỡ, phối hợp, thông cảm, nhìn nhiều hơn vào sở trường giữa mọi người với nhau, hẳn là không thành vấn đề.

Đệ tử: Con là sinh viên năm thứ hai, con muốn đi Thần Vận. [Con] vừa bắt đầu học nhạc cụ gần đây thôi,

còn kịp hay không? Con không cân bằng tốt lắm giữa học tập tri thức văn hoá và làm ba việc, vẫn luôn cảm thấy thời gian không đủ.

Sư phụ: Phải rồi, muốn học nhạc cụ, vẫn cần học tập, rất bận. Nói thế này nhé, Thần Vận thời vừa mới thành lập, tuy tiện nhận vào những con em của đệ tử Đại Pháp, kể cả các học sinh đội nhạc, và chuẩn mực lúc bấy giờ, (*Sư phụ cười*) mà so với hiện nay, thì quả thực kém nhiều lắm. Đoàn Nghệ thuật Thần Vận hiện nay có chuẩn mực nhận vào rất cao, có lẽ chư vị đã đều thấy rồi, nhận vào từ xã hội, thì nhất định là đặt tu luyện ở vị trí số một, phải nguyện ý tu luyện; thứ hai, nếu không phải tốt nghiệp thạc sỹ, chưa đạt tiêu chuẩn thạc sỹ, thì không nhận. Họ nói rằng Đoàn Nhạc giao hưởng của Đoàn Nghệ thuật Thần Vận biểu diễn rất hay, điều đó là đương nhiên, đều là người giỏi. Hơn nữa những học sinh đó, đều là tiểu đệ tử Đại Pháp, bấy giờ chính vì không có giáo viên, cho nên không [tiến bộ] lên được, vẫn vướng ở đó. Nhưng những người giỏi tham gia, và làm giáo viên, họ bèn tiến bộ rất nhanh. Rất nhiều học viên đều hơn cả người lớn rồi. Nay đã hoàn toàn khác [xưa].

Đệ tử: Có đồng tu nói rằng, ý kiến của người phụ trách cao nhất Phật Học Hội dù là đúng hay không, thậm chí có ảnh hưởng tới cứu người và đề cao chính thể, thì đều không được chất vấn, cứ đi thực hiện thôi.

Sư phụ: Không nghiêm trọng thế chứ, nếu quả thật có vấn đề thì có thể hỏi người phụ trách Tổng Hội. Kỳ thực người phụ trách cũng là người tu luyện, họ chỉ là về hoạt động tập thể thì tổ chức mọi người tham gia hoạt động của đệ tử Đại Pháp, nhưng có một số việc

thì có thể sẽ suy nghĩ không được toàn diện. Tôi nghĩ rằng những chỗ thiếu sót đó, làm một người tu luyện, chính mình đi làm tốt những phần thiếu sót đó, ấy mới là điều đệ tử Đại Pháp nên làm. Có những việc mà bạn quá có thể không đi [tham gia], có thời gian thì đi. Bất luận là hoạt động gì, tôi nghĩ rằng nó nhất định là có tác dụng cho cứu người, có tác dụng cho phản bức hại, thì mới làm, nếu không thì người phụ trách đã không làm việc đó.

Nhưng thường là khi thực hiện những việc ấy, vẫn luôn có những người ở đó [nói] chỗ này không tốt chỗ kia chưa ổn, cứ dần vật mãi, thậm chí còn cản trở thực thi việc ấy. Chư vị cảm thấy chỗ nào thiếu sót thì tự chư vị hãy làm nó cho tốt, hãy đi làm đi; chỗ mà người phụ trách chưa nghĩ được tới thì chư vị hãy làm thêm vào, làm cho tốt, chẳng phải vậy là hoàn [thiện] sao? Tu luyện ấy, Thần là nhìn vào nhân tâm, không nhìn vào bản thân hoạt động đó được an bài hoàn chỉnh hay không, toàn diện hay không, chư Thần không nhìn vào những cái đó. Mà càng không toàn diện thì còn mừng, nhìn xem chư vị ai thấy được chỗ không hoàn mỹ của việc đó mà có thể làm được nó cho tốt, nhìn xem ai khiến những chỗ thiếu sót của việc đó làm thành tốt đẹp, là vì khi thực hiện việc gì thì cũng có tu luyện của chư vị ở trong đó, ấy là nhìn tu luyện của chư vị! Chứ không phải chỉ học mà không [đem ra] dùng, chư vị có chủ động tu hay không, [hay là] chư vị là bị động bị dẫn dắt đi, biểu hiện ra vẫn là vấn đề chư vị tu hay không tu.

Đệ tử: Những điểm du lịch ở Hồng Kông thiếu người, một số đồng tu Đài Loan chủ động tổ chức một cách không định kỳ việc đến và giao lưu ở các huyện thị

[tại Đài Loan] nhưng không thường xuyên, khích lệ mọi người tới các điểm du lịch Hồng Kông để giảng chân tướng. Có đồng tu nói, rằng đó là loạn Pháp.

Sư phụ: Giảng chân tướng ấy không phải là loạn Pháp. Giảng chân tướng nhằm vào người ta, đây vẫn là việc trọng yếu. Mục đích giao lưu là để đề cao cứu người, không phải là cách làm không có lý tính, thì cứu người ấy vẫn là điều trọng yếu. Nếu như cách làm có vấn đề, hoặc lối nghĩ có vấn đề, thì ắt sẽ dẫn đến lực cản trở.

Đệ tử: Địa phương chúng con có những học viên dùng phương thức gửi thư điện tử nặc danh để phát biểu các bài viết trong nội bộ học viên, Phật Học Hội kiến nghị hãy dùng tên thật, nhưng một số học viên vẫn kiên trì nhìn nhận rằng [làm vậy] là không sao.

Sư phụ: Nếu đây là ở ngoài [Trung Quốc] Đại Lục, thì dùng tên thật sẽ tốt hơn, mọi người có vấn đề thì dễ giao lưu với chư vị. Chư vị xuất hiện bằng tên giả thì không ai biết chư vị là ai, có vấn đề cũng không cách nào giao lưu [trao đổi].

Có lẽ từ đầu chư vị đã nhắc vấn đề này rồi: ‘Dù ta có làm lộn xộn thế nào, các vị cũng không tìm được ta’. Phải vậy không? Nhưng chư vị máy động bất kể một niệm gì thì chẳng phải Thần đều thấy sao? Chư vị nói chư vị tu luyện, vậy hỏi tu luyện là gì? Những gì để con người thấy có phải tu luyện chẳng? Đó là giả! Tư tưởng kia của chư vị máy động thế nào, ấy mới là chân thực. Vậy ai có thể nhìn thấy tư tưởng của chư vị? Giữa các đồng tu chư vị với nhau là có thể nhìn thấy hoạt động tư tưởng của nhau chẳng? Họ chỉ có thể thấy biểu hiện ra bên ngoài do tư tưởng của chư vị gây ra thôi, nhưng

mục đích căn bản của chư vị là gì thì họ vẫn là không nhìn thấy. Hỏi ai có thể nhìn thấy? Thần có thể nhìn thấy! Pháp thân của Sư phụ có thể nhìn thấy! Vô lượng vô kể các sinh mệnh trong vũ trụ có thể nhìn thấy!

Chư vị làm những việc gì, trừ con người không nhìn thấy, toàn bộ đều quá công khai rồi! Chư vị biết chăng? Chư vị đang làm gì, thì còn công khai hơn cả người ta xem phim! Tư tưởng của chư vị hoạt động thế nào, toàn vũ trụ đều biết, các sinh mệnh toàn vũ trụ đều đang nhìn. Chư vị nói xem một sự kiện lớn nhường này thì chư Thần có thể không lo sao? Kể cả cự thế lực, chúng chẳng phải nhất định đang nhìn sao?! Liên quan đến vấn đề lưu lại và tồn tại của mỗi từng sinh mệnh trong vũ trụ, chúng chẳng phải nhất định tới chăm chú vào sao? Có hằng bao nhiêu sinh mệnh đang nhìn vào chư vị!

Đệ tử: Hiệu quả của hiệu ứng quảng cáo qua khách hàng không được tốt, là vì nguyên nhân gì? Phải chăng lực độ giảng chân tướng chưa đủ, hay là chuyên nghiệp chưa đạt tiêu chuẩn, hay là do cự thế lực can nhiễu?

Sư phụ: Hiệu quả quảng cáo, điều ấy rất có quan hệ với bản thân doanh nghiệp, rất có quan hệ với hình thể kinh tế hiện nay. Chư vị bảo ‘tôi đã làm quảng cáo rồi, đọc giả nên càng ngày càng đông’, không nhất định hoàn toàn sẽ như vậy, quảng cáo chỉ là quảng cáo.

Đệ tử: Có một số học viên quảng cáo hàng hoá của bán hàng đa cấp và bán trực tiếp trong các đồng tu, và không nghe thiện ý của người khác.

Sư phụ: Ai truyền bá những điều không thuộc về Chính Pháp trong các học viên, thì người đó chính là can nhiễu đệ tử Đại Pháp, và phá hoại hình thể Chính

Pháp! Tôi còn to lớn hơn cả [tội mà] ma làm, theo [cách] cự thế lực nói, còn hung hơn cả ma làm. [Đây] là thật sự đang phá hoại. Trước đây tôi từng nói, rằng ai có thể phá hoại được hình thức tu luyện của đệ tử Đại Pháp? Những nhân tố bên ngoài, thông qua cuộc bức hại này, thì có phá hoại được chăng? [Chúng] chỉ là rèn luyện thành thực các đệ tử Đại Pháp, sàng lọc bỏ cát đi. Ai có thể thật sự phá hoại đoàn thể tu luyện này? Phá hoại Đại Pháp? Không ai làm được hết, thực tế đã chứng thực rồi. Tôi đã nói, chính là như thế, [bị] can nhiễu là người có chấp trước, không thể phá hoại Pháp được đâu. Có thể khởi tác dụng phá hoại, là chỉ có người trong nội bộ. Hễ ai làm như thế thì đều không phải đệ tử Đại Pháp, cho nên chư vị không được coi họ như đệ tử Đại Pháp mà đối đãi, bất kể họ đã tu bao nhiêu lâu.

Đệ tử: Kênh truyền hình của chúng ta phải chăng cần phong phú hơn nữa các tiết mục giải trí để hấp dẫn người ta? Về chế tác nội dung, các kênh thông tấn của người thường là hết sức kích thích tình cảm con người, rất hấp dẫn khán thính giả người thường.

Sư phụ: [Trên đời này] có đủ loại kênh thông tin, có đủ loại hình thức nghệ thuật, [chư vị] đừng quản những cái đó. Những người phẩm chất thấp ấy họ là thích những thứ ‘tam lưu’ [như thế]. Nhưng mà người của xã hội chủ lưu, họ không thích những thứ ‘tam lưu’ đâu. Mọi người làm Thần Vận rồi mới biết, mặc kệ vũ đạo và âm nhạc hiện đại nay lưu hành thế nào, người của xã hội chủ lưu [vẫn] là xem múa ba-lê, nghe nhạc giao hưởng. [Đã] nhắm vào quần thể những người chủ lưu, làm một kênh thông tấn mà nói, chư vị cần

trở thành một kênh thông tấn chủ lưu rất có uy tín, [nếu] đi lên từ những thứ ‘tam lưu’, thì chư vị vĩnh viễn không thành như thế được. Những thứ đó một khi xuất hiện tại xã hội chủ lưu nơi đây, thì người ta sẽ coi kênh thông tấn của chư vị là thứ đồ tam lưu. Tuy rằng chư vị là kênh thông tấn tiếng Hoa, thì phẩm chất cũng phải cao.

Chư vị có sở trường của kênh thông tấn của chư vị, hiện nay mọi người đã biết rồi, toàn thế giới đều đang chú ý vào những bài của Đại Kỷ Nguyên và Tân Đường Nhân, hiện nay chỉ có chư vị mới dám báo cáo tình huống chân thực. Tin tức của chư vị, kể cả rất nhiều điều, đều rất có trọng lượng, cũng rất hấp dẫn người ta. Hãy làm nội dung thật là phong phú hơn. Kể cả hình thức nghệ thuật, những hoạt động nghệ thuật biểu hiện, nội dung các tiết mục, đều cần có chất lượng, người ta hẳn xem liền biết được đây là kênh thông tấn phẩm chất tốt, có độ đáng tin cao, như vậy mới càng có uy tín hơn.

Đệ tử: Hiện nay Hồng Kông đang lưu truyền một loại card thẻ thu âm do học viên [Trung Quốc] Đại Lục chế tác, trong đó có giảng Pháp của Sư phụ vào thời kỳ đầu, gồm cả [giảng Pháp] tại Tế Nam và Đại Liên, v.v., nhạc luyện công, cũng có những thứ mà Minh Huệ Net chưa từng công bố, còn có những bài khác của Minh Huệ về giao lưu [chia sẻ] và giảng chân tướng. Bán 70 đồng một cái. Nghe nói rằng Phật Học Hội đã bảo học viên hãy chấm dứt ngay việc truyền bán những thứ đó, nhưng vẫn có người làm. Hiện nay đã [lan] tới Mỹ quốc rồi, đệ tử muốn hỏi một chút rằng những thứ đó có thể [lưu] truyền hay không?

Sư phụ: Can nhiều hình thức tu luyện của đệ tử Đại Pháp là xuất hiện dưới nhiều loại và nhiều hình thức khác nhau. Thời loạn nhất, thời bức hại nghiêm trọng ấy, thì cái gì cũng có. Xem ra là chính diện, nhưng thực ra là đang can nhiễu. 70 đồng một cái, chỗ tiền đó đi đâu? Ai đang làm? Đệ tử Đại Pháp cung cấp rất nhiều thứ miễn phí cho mọi người, ngoại trừ nhà sách chính thức ra, thì về cơ bản là không thu phí, trên mạng Internet cũng có. Xuất phát điểm là gì? Để thuận tiện cho mọi người học Pháp, thì cũng phải thoả thuận với Phật Học Hội, với học viên quản việc phát hành xuất bản thì mới được.

Đệ tử: Bài biểu bằng chân tướng ở những nơi công cộng tại Singapore là phải xin phép cảnh sát, nhưng chưa từng bao giờ được phê chuẩn. Có học viên mười mấy năm nay kiên trì giảng chân tướng, vì thế mà nhiều lần bị cảnh sát lấy những tội danh vô lý để đưa ra toà, [việc này] tranh cãi rất nhiều trong các học viên.

Sư phụ: Sư phụ giảng ở đây là giảng ở trường hợp công khai, cho nên tôi không muốn giảng công khai [vấn đề này]. Giảng chân tướng là [việc] nhất định phải làm, còn như giảng như thế nào, học viên các nơi căn cứ theo tình huống của mình mà xét. Những năm qua Singapore có lỗi làm việc đối với đệ tử Đại Pháp là đã đi quá gần với tà đảng Trung Cộng, về phương diện bức hại Pháp Luân Công thì sắp thành một tỉnh của Trung Quốc rồi đó.

Đệ tử: Vấn đề tiểu đệ tử chơi trò chơi điện tử.

Sư phụ: Những trò chơi điện tử quá hại người rồi, chúng không chỉ nhắm vào con của đệ tử Đại Pháp. Chúng rất hấp dẫn người ta, đối với người thường thì

chúng gây tác hại hết sức tiêu cực, khiến chư vị không làm công tác được tốt, ngủ không ngon, nghỉ ngơi cũng không tốt, khiến chư vị mất đi tình người, khiến chư vị không quản gia đình, khiến học sinh các vị không quản việc học tập, hấp dẫn chư vị, làm chư vị đi vào trong đó, cũng tương đương với huỷ hoại nhân loại. Những người bán trò chơi điện tử vì để quảng bá chúng, vẫn không ngừng tán dương đổi mới đa dạng, chính là đưa ra, thúc đẩy rất mạnh như thế. Người ta tạo thành tội nghiệp rất lớn thì làm sao đây? Đó là làm bại hoại nhân loại.

Đệ tử: Nợ tay ba giữa các công ty do đệ tử Đại Pháp làm thì giải quyết như thế nào?

Sư phụ: Giải quyết như thế nào? Vậy phải đưa [tiền] cho người ta. Chư vị bảo chư vị in báo chí [nên] không đưa tiền, [thì] công xưởng làm sao đây? Chư vị là hạng mục Đại Pháp, thì họ cũng thế, thì làm thế nào? Chưa kinh doanh được tốt thì tức mình chưa làm tốt, thế thì phải bỏ công phu vào thôi. Giữa các đệ tử Đại Pháp mà nợ, thì phải trả tiền. ‘Đều là đệ tử Đại Pháp cả, của bạn cũng là của tôi’, lẽ nào nói như vậy? (mọi người cười) Như thế có được chăng? Làm một sinh mệnh độc lập mà nói, chư vị là chư vị, họ là họ. Trong tu luyện thì họ cũng không thay cho chư vị được, chư vị cũng không thay cho họ được. Kể cả cha mẹ, anh chị em, vợ chồng, con cái, không ai thay được cho ai.

Đệ tử: Hoàn cảnh công tác truyền thông rất phức tạp, các đồng tu chung quanh cũng có cảm nhận tương đồng. Đôi lúc đấu đá còn hơn cả người thường.

Sư phụ: [Mọi người] với nhau không tín nhiệm ai, đều không nói lời chân thật, [mọi người] với nhau

không động đến nổi, đều không hướng nội tìm, thế thì tất nhiên sẽ phức tạp. Chư vị nói xem chư vị là kênh thông tin gì? Chư vị nói xem nhóm chư vị đang làm gì vậy? Tu luyện ư? Chấp trước mạnh mẽ nương ấy! Chư vị dù là đài truyền hình cũng vậy, Đại Kỷ Nguyên cũng vậy, các kênh thông tin khác cũng vậy, từ giờ trở đi, hãy cải biến cải biến trạng thái của chư vị, đừng như người thường! Tôi đã nói [điều này] từ lâu rồi, chư vị muốn đợi đến bao giờ nữa? Chư vị còn muốn đợi đến khi nào?! Không có thời gian nữa đâu. (*vỗ tay nhiệt liệt*)

Các đệ tử Đại Pháp, mỗi từng người đều tính [trong đó], chư vị từng là các Vương, chư vị từng mang theo phúc phận rất to lớn mà đến thế gian con người, [cái gì] chư vị đều không muốn, [chỉ] muốn trợ Sư Chính Pháp. Chư vị bây giờ chẳng dụng tâm. Nếu chư vị thật sự muốn dùng tiền, chư vị thật sự muốn làm quan, chư vị thật sự quyết định như thế, chư vị thật sự là tinh anh trong xã hội nhân loại, chư vị thật sự làm được như thế, nhưng mà chư vị không muốn [những thứ đó]. Chư vị đã đi đến bước này rồi, thì tại sao không buông bỏ những thứ nhỏ nhoi đó đi?! Cái gì cũng buông bỏ hết, hết sức đường hoàng mà làm một người tu luyện. Từ nay trở đi giữa chư vị với nhau hãy thử nhìn xem, ai thay đổi diện mạo, người đó là nghe theo lời của Sư phụ; ai không thay đổi, thì người đó không nghe theo lời của Sư phụ! (*vỗ tay nhiệt liệt*)

Sư phụ đã yêu cầu như vậy, [khi] quay về hiện thực, giữa chư vị với nhau hãy nhìn một cái lại không thấy thuận mắt. [Khi] quay về hiện thực, bị những lợi ích hiện thực và chấp trước cá nhân dẫn động, thì chư vị không còn là tâm thái như hiện nay nữa! Chư vị phải

biết rằng chư vị là người tu luyện, chư vị có trách nhiệm to lớn ngàn nào! Tương lai chư vị sẽ biết, lúc bấy giờ chư vị chỉ có hối hận mà thôi!

Đệ tử: Người thường chú trọng việc tránh nói lời xúi quẩy, gần đây giữa người tu luyện với nhau lưu hành thuyết rằng chỉ có thể giảng chính diện, đừng giảng phụ diện, nói rằng Thần Vận chính là đang thực thi như thế, nhưng mà giao lưu [chia sẻ] kiểu như thế thì rất nhiều vấn đề là không giải quyết nổi.

Sư phụ: Người thường thích nghe gì thì hãy giảng cái đó, dù sao cũng là cứu họ mà, chư vị không được coi họ là người tu luyện và đi tổng khứ chấp trước của họ. Hiện nay chư vị tổng khứ chấp trước của họ thì chẳng phải là khiến họ chạy mất sao? (mọi người cười) Để cứu họ, thì vẫn phải nói lời họ thích nghe. Chính là phải như vậy, cứu người khó thế. Còn người tu luyện chư vị thì yêu cầu như thế chẳng? Ai không muốn nghe ý kiến [phê bình] thì họ không phải người tu luyện, ai nói lời bất thiện cũng đồng dạng không phải là hành vi của người tu luyện.

Đệ tử: Các đệ tử Đại Pháp ở hơn 50 quốc gia và địa khu hải ngoại, hơn 80 thành thị và tỉnh của Trung Quốc Đại Lục, xin có lời vấn an Sư phụ.

Sư phụ: Cảm ơn mọi người. (vỗ tay) Là vì với những tờ mà mọi người vấn an tôi thì tôi bảo họ rằng hết thầy đừng đưa lên, [cho nên] họ bèn viết ra một tờ tổng hợp. (mọi người cười) A, đây vẫn còn một chồng lớn [vấn an như thế] được viết ra, [tôi] không đọc.

Đệ tử: Con sống tại một thị trấn nhỏ ở Việt Nam. Gần đây có nghe nói rằng Pháp Luân Công phát khởi vận động gây quỹ, mục đích của quỹ là dùng để xây chùa

ở Mỹ quốc và tài trợ đài truyền hình Tân Đường Nhân. Mới đây em gái [của con] đã tới Mỹ quốc thăm thân nhân ở miền nam California, gặp học viên khác ở địa phương đó tự xưng là người phụ trách quỹ này, và em gái đã quyên tiền. Học viên ở Việt Nam có nên hưởng ứng hay không?

Sư phụ: Không có chuyện [gây quỹ] đó đâu, không có loại chuyện đó. Có học viên có thể có cái tâm ấy, [nhưng] nhất định là không được làm [thế], quyết không được làm! Nếu cần làm thì tôi đã làm rồi. [Nếu] tôi nói một câu “mọi người đưa chút tiền cho Sư phụ, chúng ta xây chùa”, [thì] tôi biết chư vị đều sẽ đưa tiền. Như vậy tôi làm có tốt hơn không, tôi cần chư vị làm chi? (vỗ tay nhiệt liệt) Không được làm thế, nhất định nhất quyết không làm thế.

Những đệ tử Đại Pháp chúng ta mà làm kinh doanh, còn có một số có kinh tế hết sức tốt, xuất ra một chút để tài trợ, xuất ra cũng thật sự giải quyết một số vấn đề, [trường hợp] khác thì đều không cần. Tôi biết rằng những năm qua, các đệ tử Đại Pháp giảng chân tướng, đều là tự rút từ túi tiền của mình ra, gánh nặng ấy đã rất nặng rồi. Chư vị có biết tại sao trường Phi Thiên không thu học phí? Vì sao đến đó thì hoàn toàn nuôi ở trên núi? Tôi chính là muốn giảm nhẹ gánh nặng cho các đệ tử Đại Pháp. (vỗ tay) Trẻ em trên núi có những lúc trạng thái biểu hiện rất không tốt, thì tôi biết cha mẹ ở gia đình tu không được tốt. (vỗ tay)

Đệ tử: Con ngộ được rằng các đệ tử Đại Pháp luân hồi đời này qua đời khác, nhưng không hề luân hồi trong lục đạo. Ngoại trừ đệ tử Đại Pháp, những sinh mệnh trước đó thì đều luân hồi trong lục đạo, lý giải như thế

đúng không? Vì môn đồ một số tôn giáo không tin vào lục đạo luân hồi, mà tin rằng người ta sau khi chết đi thì linh hồn lẩn nữa tái sinh làm người. Nên giảng chân tướng như thế nào để dẫn những người trong tôn giáo như thế đặc Pháp?

Sư phụ: Dù để người ta đặc Pháp thì cũng không được nói sai sự thật. Con người ấy, chính là luân hồi trong lục đạo, con người quá khứ đều như thế. Các sinh mệnh trên trái đất về cơ bản đều như thế, trong đó gồm cả đệ tử Đại Pháp, chỉ là thường hay chuyển sinh thành người và người trời hơn mà thôi.

Đệ tử: Con là đến từ Nhật Bản, làm kênh thông tin. Việc duy trì website tương đối gian nan, cho đến nay vẫn luôn dựa vào tiền của học viên để duy trì.

Sư phụ: Kênh thông tin là không thể trường kỳ làm theo cách dựa vào học viên như vậy. Không làm thị trường, hoàn toàn dựa vào cung cấp từ học viên mà làm, thế thì là truyền đơn, không phải công ty làm thông tin, thời gian lâu sẽ xuất hiện vấn đề. Bản thân học viên cũng phải làm công, cuộc sống cũng phải đủ để tự lo cho mình. Dù thế nào đi nữa, là một kênh thông tin mà giảng, không thể trường kỳ dựa vào tài trợ của học viên.

Các kênh thông tin mà đệ tử Đại Pháp làm hiện nay đều được con người thế gian quan tâm chú ý, uy tín lên nhanh. Bây giờ là lúc nào? Nếu người thường biết cơ hội kinh doanh, thì họ đã minh bạch rồi, bây giờ chính là thời kỳ cực tốt tìm cơ hội kinh doanh. Người ta thấy chúng có hảo cảm, có uy tín, mà bây giờ chur vị không đem các nhóm khách hàng đó ổn định lại, kéo vào, dùng đại lượng nhân lực mà làm thị trường, thì

chư vị còn đợi đến khi nào? Đợi đến khi bánh trái thật sự từ trời rơi xuống sao? Công ty là gì? Là của kinh tế, là dùng để kiếm tiền. Có tài chính mới có thể làm tốt kênh thông tin, mới có thể tuần hoàn bình ổn [có lãi], mới có thể có điều kiện giảng chân tướng, mới có thể có điều kiện cứu người.

Đệ tử: Có những học viên tu lâu vì chấp trước của một số người phụ trách cá biệt của Phật Học Hội cho nên không bước hẳn ra, tự họ tìm việc [Đại Pháp để làm] hoặc tiếp xúc một phạm vi nhỏ các đồng tu, có [người] tách ly khỏi hoàn cảnh tập thể địa phương. Phương thức quản lý của người phụ trách cao nhất của Phật Học Hội đối với đồng tu hoặc hạng mục phải chăng nên giống hình thức quản lý người thường ở kênh thông tin?

Sư phụ: Giống kênh thông tin nào chứ? Giống hình thức quản lý người thường sao? Hình thức quản lý của người thường ấy nó không phải tu luyện. Làm đệ tử Đại Pháp mà giảng, không được cứ chỉ dán mắt nhìn vào người phụ trách. Họ tốt thì chư vị cũng tốt, họ coi trọng chư vị thì chư vị tu, họ không coi trọng chư vị thì chư vị không tu, [thế thì] chư vị là tu cho họ à?

Làm người phụ trách mà giảng, chư vị hãy thử xem chư vị khởi tác dụng lớn ngần nào? Từ thời xa xưa họ đã ký thệ ước với Sư phụ, chư vị có thể khiến họ không tu luyện, chư vị có biết tương lai chư vị sẽ gánh chịu [trách nhiệm] gì? Nếu quả thật vì chư vị mà họ không muốn tu nữa, thì tương lai chư vị sẽ gánh chịu những gì? Lúc cuối cùng thời khắc viên mãn ấy, thì chư vị làm sao đây?

Với tất cả [những ai] chưa làm được tốt, hiện nay Sư phụ hỏi chư vị một câu, chư vị hãy nghe cho kỹ: Vào

thời khắc viên mãn tối hậu, những chấp trước mà chư vị chưa buông bỏ ấy, những việc mà chư vị làm sai ấy, thì chư vị bàn giao thế nào? Chư vị hãy nghĩ đi. Tôi là phi thường lo lắng!

Đệ tử: Trong hạng mục có người phụ trách nợ thường hay vu cáo hãm hại sau lưng đồng tu, nhưng người bình thường không động đến anh ta nổi. Đối với loại tình huống này, chúng con là một mục tu Nhẫn, hay là hết sức vạch mặt ra?

Sư phụ: “Vạch mặt” là không đúng, [là] từ mà văn hoá đảng dùng, (mọi người cười) đó là thủ pháp phê phán. Việc này cần xét từ hai phương diện. Nếu thật sự là đang tu chư vị, thái độ của anh ta là không ảnh hưởng đến hạng mục, công tác của chư vị cũng không chịu ảnh hưởng lắm, vậy thì tôi kiến nghị rằng chư vị vẫn là Nhẫn, là tu. (Sư phụ cười) (mọi người vỗ tay)

Tại sao nói như vậy? Mọi người biết, người tu luyện ấy, vẫn luôn giảng một câu này: Chư vị có cái tâm đó, thì tâm của chư vị mới động; chư vị không có cái tâm đó, thì tựa như gió thoảng qua, chư vị căn bản không cảm giác. Có người nói rằng chư vị sắp sát nhân phóng hoả, chư vị nghe xong cảm thấy quá thú vị rồi, (Sư phụ cười) ‘có thể vậy sao?’ Cười nhẹ một cái là xong. Hoàn toàn không coi đó vào đâu, là vì chư vị không có cái tâm đó, lời nói kia không động chư vị được. Không có cái tâm đó, đụng không tới chư vị. Nếu tâm chư vị động, thì nói lên rằng chư vị là có! Trong tâm chư vị xác thực rất bất bình, thì thuyết minh rằng những thứ ấy ở đó không nhỏ đâu. (vỗ tay) Đó chẳng phải nên tu sao?

Mà nói trở lại, vẫn luôn có thái độ không tốt với người ta. Đệ tử Đại Pháp là tu Thiện, chư vị cảm thấy

đồng tu của chư vị tu tốt hơn chư vị, [thì] chư vị không cần Thiện với họ, phải vậy không? Chẳng phải chư vị coi họ quá cao rồi? Với họ thì chư vị không giảng Thiện, hoặc là họ là kẻ bức hại đệ tử Đại Pháp, chư vị [cũng] không cần Thiện với họ, phải vậy không? [Với ai] là kẻ tham gia bức hại, bị lừa dối mà lên thuyền [hải] tặc, chư vị cũng vẫn cần Thiện với họ, [vậy] đồng tu của chư vị thì tại sao chư vị không thể Thiện với họ? Họ là đệ tử của Sư phụ đó, chư vị biết chẳng? (vỗ tay) Khi chư vị nói lời mà không chú ý, chư vị không nghĩ rằng chư vị lúc đó là cũng giống như ma đó sao? Không là ma, mà tôi nói về trạng thái đó. Nếu chư vị cứ nói [lời] như thế, cứ với trạng thái như của ma như thế, chư vị chẳng phải đang tu trên ma đạo? Cứ không thấy được mặt sáng sủa của chư vị, mà cứ biểu hiện ra sự giáo hoạt, chư vị nói xem chư vị là trạng thái nào? Chư Thần đang nhìn chư vị đó.

Tôi bảo chư vị này, nguyên ban đầu tôi không nghĩ tới, rằng rất nhiều chư Thần đến thể đang chú ý nhìn vào các đệ tử Đại Pháp! Là vì tôi càng làm càng lớn, phát hiện rằng những sinh mệnh ấy, quả thực là không thể tính đếm. Quá khứ tôi chỉ nhìn được rằng họ xuất ra những con mắt đang nhìn chư vị, hiện nay tôi phát hiện rằng mắt của họ đều đầy chặt đến không còn chỗ [trống]. Vô lượng vô số sinh mệnh đều đang chăm chú nhìn chư vị, hơn nữa nhìn chăm chăm không rời! Quan hệ đến toàn thể vũ trụ đó. Lớn như một đầu mũi kim thôi cũng có vô số ức các sinh mệnh đang nhìn chư vị. Các sinh mệnh là không phân biệt lớn nhỏ đâu, trí huệ và năng lực cũng không theo lớn hay nhỏ mà tính. “Chim sẻ dù nhỏ, ngũ tạng đều đủ”. Tôi bảo chư vị, có

những vị Thần cực kỳ cao, mà còn nhỏ hơn cả đầu mũi kim, nhưng uy lực vô tỷ! Chỉ nháy mắt [có thể] biến thành vị Thần rất to lớn.

Tôi vẫn luôn giảng rằng, tôi nói cõi người là sân khấu lớn, chư vị đang biểu diễn ở đó. Và khán giả là chư Thần, người trời toàn vũ trụ, [như] ở trong rạp mà xem vở diễn. Ngồi dưới bụi diễn, [nếu là] người xem người biểu diễn, nhìn không thấy biểu hiện tư tưởng của chư vị. [Nhưng] những vị Thần kia là nhìn thấy tư tưởng của chư vị, nhìn thấy hành vi của chư vị. Đầu của chư vị trên đó, [họ] nhìn thấy trong đầu những tế bào [hoạt] động như thế nào, còn có thể thấy cái tâm của chư vị [máy] động ra sao. Khi chư vị làm ra những chuyện đáng cười ấy, họ đều không chịu được. Khi chư vị làm ra những việc mà đệ tử Đại Pháp không nên làm, thì họ phi thường nghiêm túc, nhìn chư vị.

Đệ tử: Kênh thông tin do đệ tử Đại Pháp làm [thì con] cảm giác quá coi trọng đấu đá nội bộ, trái lại khiến thiên hạ đều oán trách, mà không chú trọng đúng mức về nội dung đệ tử Đại Pháp chứng thực Pháp, nhất là trên Động Thái Net.

Sư phụ: Tôi nhìn nhận rằng lời này nói không chuẩn xác. “Thiên hạ đều oán trách” ư? Đấu đá nội bộ ư? Nếu như lời đó của chư vị là đứng tại góc độ của tà đảng Trung Cộng, thì đó là vấn đề của cá nhân chư vị. Phải chăng chư vị là nói đấu đá nội bộ giữa người Trung Quốc chúng ta? Chúng ta không cùng với phe tà đảng Trung Cộng. Chúng nó là ma quỷ, chúng đang phá hoại người Trung Quốc, bề mặt là chính phủ Trung Quốc. Chúng ta chính là vạch trần vì sao chúng bức hại

các đệ tử Đại Pháp, đồng thời bảo con người thế gian rằng chúng là thứ gì.

Lời này của tôi là nói ngay trước cuộc bức hại, tôi nói rằng tà đảng Trung Cộng sẽ trong khi bức hại Pháp Luân Công mà bức hại lật đổ chính mình. (vỗ tay) Tôi không chỉ là [có lời] dự ngôn, kỳ thực tôi là nhìn thấy, bởi vì cự thế lực chính là an bài như thế: Khiến nó [đóng vai] hề xấu, diễn xong thì tiêu diệt nó, mục đích chính là trong cuộc bức hại mà khảo nghiệm một cách nghiêm khắc tàn khốc các đệ tử Đại Pháp, tổng khứ nhân tâm chấp trước của các đệ tử Đại Pháp, từ đó mới tạo thành cái đó, liệu có thể để nó lưu tồn lâu dài [ở đó] sao?

Đệ tử: [Có] đệ tử Đại Pháp đến từ Công Chủ Lĩnh và Trường Xuân, [họ] không biết có nên lưu lại [Mỹ quốc] hay không?

Sư phụ: Đó là việc cá nhân. Chư vị cảm thấy nên lưu lại thì lưu lại, chư vị cảm thấy ở đây chư vị có đất dụng võ thì chư vị lưu lại; chư vị cảm thấy ở đây chư vị không có đất dụng võ, thì chư vị không lưu lại. Dù thế nào đi nữa, dù sao hiện nay các đệ tử Đại Pháp là tới Mỹ quốc, đi tới các nơi trên thế giới, đều dễ dàng rồi, hơn nữa sẽ càng ngày càng dễ dàng. Thuận theo sự tà ác của cuộc bức hại bị vạch trần ra, thì con người thế gian càng ngày càng mở to mắt [thán phục] nhìn đệ tử Đại Pháp. Khi chân tướng toàn bộ hiển lộ, con người toàn thế giới đều sẽ kính ngưỡng các đệ tử Đại Pháp. (vỗ tay)

Dù sao đi nữa, điều mà Sư phụ muốn nói nhất ấy là, hình thể đang biến hoá, các đệ tử Đại Pháp về [phương diện] tu luyện là không thể thuận theo hình thể biến

hoá. Nhất định là trong bất kể tình huống nào cũng đều bất động! Đều như một đệ tử Đại Pháp, đừng phải bất kể vấn đề gì thì đều tu bản thân mình. (*vỗ tay nhiệt liệt*)

Sư phụ giảng bấy nhiêu thôi, nhóm làm Pháp hội có lẽ vẫn còn các tờ câu hỏi được đưa lên. (*vỗ tay nhiệt liệt*) Tôi biết rằng tôi ngồi tại đây, mỗi người đều giải đáp xong, [thì] chư vị vẫn không nhất định là đưa lên hết câu hỏi, vẫn còn có vấn đề. [Tôi] giảng bấy nhiêu thôi. Sư phụ chỉ có thể từ phương diện Pháp Lý mà giảng, tu luyện ấy, vẫn là dựa vào tự thân chư vị. Nếu có thể duy trì được tâm thái của chư vị tại Pháp hội này, tại chính thời khắc này, thì chư vị tất thành! (*vỗ tay nhiệt liệt*)

Cái tâm ấy, đừng bị chi phối bởi hiện thực của xã hội người thường, đừng bị chi phối bởi quan niệm, không được quay về hiện thực nhìn đồng tu thì vẫn như cũ. Không được để Pháp hội này mở ra một cách lãng phí. Pháp hội của Đại Pháp, là vì để chư vị có thể đề cao, có thể thăng hoa chính niệm, có thể có trợ giúp trong tu luyện, thì mới mở ra. Cho nên tôi hy vọng rằng mọi người hãy bảo trì được tâm thái của thời khắc này, như một đệ tử Đại Pháp. Hình thế xô đẩy người ta, rất nhiều sinh mệnh đang đợi chờ chư vị tới cứu độ, tôi lo lắng phi thường!

Những sinh mệnh tới thế [gian] này, không làm người, mà làm động vật, làm thực vật, cũng đều đang đợi đệ tử Đại Pháp cứu độ. Chư vị thực thi không tốt, thì không chỉ bản thân chư vị làm không tốt, những sinh mệnh mà chư vị phát nguyện cứu độ ấy, tương lai sẽ mất đi cơ hội. Trách nhiệm của chư vị là trọng đại, tương lai đang chờ chư vị, trong vũ trụ hằng bao nhiêu sinh mệnh vũ trụ đang chờ chư vị

Tu luyện như thuở đầu, sẽ tất thành! (*đệ tử tặng hoa, các đệ tử vỗ tay nhiệt liệt thời gian lâu*)

●●●●●●●●

Ghi chú: (*ghi chú của người dịch Trung Việt, chỉ có tác dụng tham khảo*).

Dịch từ bản gốc tiếng Hán: <http://big5.minghui.org/mh/articles/2014/10/26/299489.html>

Có tham khảo bản tiếng Anh: <http://en.minghui.org/html/articles/2014/11/3/146687.html>

Dịch ngày: 28-12-2014; bản dịch có thể được chỉnh sửa trong tương lai để sát hơn với nguyên tác.

▪ **70 đồng:** nếu tính là *70 nhân dân tệ (Đại Lục)* thì là khoảng 240 nghìn VNĐ, nếu tính *70 đô-la Hồng Kông* thì là khoảng 190 nghìn VNĐ (năm 2014).

▪ **bạch thoại** và **văn ngôn:** cách biểu đạt kiểu *văn nói* và *văn viết* (diễn nghĩa bề mặt chữ); *bạch thoại:* lối hành văn với cách dùng từ gần với văn nói (chữ *bạch* là ngụ ý nói thẳng ra một cách đơn giản dễ hiểu); *văn ngôn:* lối hành văn kiểu văn viết với cách dùng từ ngữ và đặt câu kiểu cổ xưa (chi hồ giả dã), hàm súc, ý tứ sâu xa. Nói về *bạch thoại* và *văn ngôn*, là không phải nói về hình thức nói và viết, mà là nói về cách biểu đạt; nhiều khi là để phân biệt lối hành văn hiện đại và cổ xưa (ngày nay, dù là văn viết hay văn nói thì người ta là dùng lối *bạch thoại*, hầu như không còn dùng *văn ngôn* nữa).

▪ **bất khả tư nghị:** không thể nghĩ bàn, khó tin, vượt khỏi khả năng hình dung và nhận thức thông thường.

▪ **bất tranh khí đích đệ tử thỉnh Sư phụ khai thị:** *Đệ tử không nỗ lực thỉnh Sư phụ hãy chỉ ra cho.* Lối nói này của người Hoa là mang ý khiêm tốn, khiêm cung, chứ không nhất định là hiểu theo nghĩa đen của từ *không nỗ lực*; kiểu như

cách nói: *kẻ hèn này trộm nghĩ..., theo thiên ý của tôi..., đây là khuyến tử..., mời ngài đến hàn xá...*

- **chủ lưu, nhất lưu, nhị lưu, tam lưu, bất nhập lưu, thượng lưu, hạ lưu:** lối nói phân loại của người Hoa (*lưu* → dòng). *Chủ lưu* → dòng chính, thành phần chủ đạo. *Nhất lưu* → loại thượng đẳng, hạng nhất. *Nhị lưu* → không phải chủ đạo mang tính quyết định nhưng là thành phần lớn, lực lượng không nhỏ. *Tam lưu* → hạng xoàng, bình thường. *Bất nhập lưu* → hạng quá xoàng, quá bình thường, còn không đủ xếp vào nhất nhị tam lưu. *Thượng lưu* → cao cấp, thượng đẳng, đứng đầu. *Hạ lưu* → (ý chê, ý xấu) hạ đẳng, thấp kém, hèn hạ.

- **Dân Quốc:** Ý nói *Trung Hoa Dân Quốc*, giai đoạn 1912–1949 trong lịch sử Trung Quốc, chính quyền của người Trung Quốc kế tiếp triều đại nhà Thanh, trước thời cộng sản cướp chính quyền.

- **đại lãng đảo sa:** tạm dịch là *sóng lớn cuốn cát đi*.

- **dongtaiwang:** *Động Thái Net*, tên một website (dongtaiwang.com) khá chú trọng vào hiện trạng Trung Quốc Đại Lục.

- **hạo kiếp:** đại nạn, thảm họa; *hạo* → rộng lớn, to lớn; *kiếp* → kiếp nạn, nạn lớn.

- **ma tước tuy tiểu, ngũ tạng câu toàn:** *chim sẻ tuy nhỏ, ngũ tạng đều đủ*, (thành ngữ) tuy nhỏ bé nhưng mọi thứ chi tiết đều đầy đủ.

- **Minh Huệ Vững:** *Minh Huệ Net*, website MingHui.org.

- **phá tứ cựu:** tên một cuộc vận động chính trị ở Trung Quốc (phá trừ tư tưởng cũ, văn hoá cũ, phong tục cũ, tập quán cũ), bắt đầu năm 1966, thời kỳ đầu Cách mạng Văn hoá. Trong giai đoạn đó, rất nhiều công trình và di sản văn hoá bị phá huỷ.

- **tán thán:** ca ngợi, thán phục.

- **thẻ xanh:** *green card*, thẻ biểu thị trạng thái ‘cư dân vĩnh viễn’ (permanent resident) của người dân di trú ở Mỹ quốc.

- **thiên nộ nhân oán:** (thành ngữ) trời giận người oán trách, tạm dịch là *thiên hạ đều oán trách*.

- **thượng tặc thuyền:** *lên thuyền [hải] tặc*, lối nói ngụ ý rằng bị lừa dối mà buộc phải cùng phe cánh với kẻ xấu.

- **truyền tiêu** và **trực tiêu:** trong bài này được dịch là *bán hàng đa cấp* (multi-level marketing) và *bán hàng trực tiếp* (direct selling).

- **Tuần thị tổ:** tên một cơ cấu trong tà đảng Trung Cộng, tên đầy đủ là *Trung ương Tuần thị Công tác Lãnh đạo Tiểu tổ*, có chức năng giám sát (kiểu như “tuần sát sứ” thời xưa) thành lập 2009; tiền thân của nó có từ 2003.

- **thiết đả đích giang sơn:** *giang sơn làm bằng sắt*, tạm dịch là *giang sơn thành đồng vách sắt*.

- **vong hồ sở dĩ:** [vui quá, mê mê quá, kích động] đến nỗi *quên cả trời đất*.